

KORPUS DYPLOMATYCZNY w BELWEDERZE

POGŁĘBIMY PRZYJAŹŃ

ZE WSZYSTKIMI NARODAMI MIŁUJĄCYMI WOLNOŚĆ i POKÓJ

Stolica i cały kraj przeżywa radośnie doniosłe chwile otwarcia sesji Sejmu Ustawodawczego i wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej. We wszystkich miejscowościach Polski odbywają się w dalszym ciągu manifestacje na cześć Prezydenta R. P. Wczoraj pierwszemu Obywatelowi Państwa składał życzenia korpus dyplomatyczny, akredytowany przy Rządzie Polskim

Warszawa. (PAP). W dniu 6 bm. o godz. 13 Prezydent Rzeczypospolitej przyjmował życzenia od członków korpusu dyplomatycznego, akredytowanego w Warszawie.

Na dziedzińcu Belwederu kompania honorowa prezentuje broń przed wchodzącymi, którzy zbierają się w sali Pompejańskiej. W pierwszym rzędzie ustawiają się członkowie korpusu dyplomatycznego ambasadorów ZSRR Lebediew, ambasador Stanów Zjednoczonych Bliss Lane, ambasador Wielkiej Brytanii Cavendish Bentinck, ambasador Rumunii Raiciu, ambasador Jugosławii Pribicevic, poseł Czechosłowacji Hejret i inni.

O godzinie 13.10 poprzedzany przez dyrektora protokołu dyplomatycznego Adama Gubrynowicza wchodzi na salę Prezydent Rzeczypospolitej, w towarzystwie premiera Rządu Jedności Narodowej Edwarda Osóbki-Morawskiego, ministra spraw zagranicznych Wincentego Szymonowskiego, wiceministra spraw zagranicznych Zygmunta Modzelewskiego, podsekretarza stanu w Prezydium Rady Ministrów Jakuba Bermana, ministra pełnomocnego Józefa Olszewskiego.

Dziekan korpusu dyplomatycznego ambasador ZSRR Lebediew wygłasza następujące przemówienie:

Panie Prezydencie!
W imieniu korpusu dyplomatycznego, akredytowanego w Warszawie i moim własnym mam zaszczyt złożyć Panu powinszowania z okazji obioru jego na Prezydenta Rzeczypospolitej oraz życzenia wszelkiej pomyślności na tym wysokim stanowisku. Jednocześnie w osobie Pana winno być też bohaterki narodowej polskiej zamknięcia przejściowego okresu politycznego w naszej historii, który zakończył się tak zgodnym wyrażeniem woli narodu oraz tak widocznym zjednoczeniem pod hasłem walki o pokój, o triumf demokracji, o siłę, wolność i niepodległość swego ojczystego kraju. Decyzją tą naród polski zapewnił sobie dzieło szybkiej odbudowy swojej ojczyzny, rozkwitu jej kultury i nauki, wzrostu jej potęgi. Jestem przekonany, Panie Prezydencie, iż zarówno Pan, jak i powołany przez niego Rząd Polski znajdzie pełne poparcie ze strony postępowych sił całego świata dla szlachetnego dzieła, mającego za cel wszechstronny rozwój materialny i duchowy sił narodu polskiego, podniesienie jego dobrobytu oraz przyjaźń i wzajemne zrozumienie

ze wszystkimi demokratycznymi krajami świata.

W imieniu własnym i w imieniu mojej wielkiej ojczyzny składam Panu, Panie Prezydencie, a w Jego Osobie również i narodowi polskiemu, życzenia z okazji ostatecznego ustanowienia demokratycznego ustroju w Polsce. Jest to dowodem, że ofiary, jakie naród polski poniósł w walce

przeciw agresji niemieckiej oraz przeciw własnej reakcji, nie poszły na marne. Naród polski zakończył wojnę pełnym zwycięstwem zarówno nad zewnętrznym jak i wewnętrznymi swymi wrogami.

Winszuję bratniemu narodowi polskiemu tego wielkiego zwycięstwa. Życzę Panu, Panie Prezydencie szczęścia osobistego oraz

wszelkich sukcesów w dalszej pracy.

Mowa Prezydenta RP

Panie Ambasadorze! Panowie Ambasadorowie i Ministrowie!

Dziękuję Panom za życze-

nia, złożone zarówno mnie osobiście, jak i całemu Narodowi Polskiemu. Jesteśmy obecnie świadkami zamknięcia przejściowego okresu w historii Polski, który nastąpił w czasie najcięższej walki, jaką Narodowi Polskiemu przyszło stoczyć w obronie swego istnienia. Z tej walki zwycięska polska myśl polityczna znalazła obecnie kierunek zgodny z interesem Narodu i Państwa. Pragnę za-

pewnić panów, że Rzeczpospolita Polska nie pominie za dnej sposobności, by dla utrwalenia sprawiedliwego pokoju i umożliwienia swobodnego rozwoju w duchu prawdziwego postępu pogłębić i zacieśnić przyjazne stosunki ze wszystkimi narodami świata, miłującymi wolność i pokój. Dla osiągnięcia tych celów zawsze mogą państwo liczyć na najdalej idącą pomoc moją i Rządu Polskiego.

Po części oficjalnej Prezydent Rzeczypospolitej podejmował zebranych lampką wina. Obecni byli również dyrektor departamentu prasy i informacji MSZ gen. Grosz i naczelnik wydziału zachodniej i północnej Europy, dr. Chromecki.

Prezydent RP. przyjmuje życzenia

Warszawa (tel. wł.) Kancelaria cywilna prezydenta Rzeczypospolitej podaje do wiadomości, że nowowybrany Prezydent RP. przyjmować będzie życzenia w Belwederze w niedzielę 9 lutego w godzinach od 10 do 12. Zgłoszenia najwyżej 3 osobowych delegacji (z podaniem nazwiska i imienia) winny instytucje podać najpóźniej do piątku dnia 7 bm. do godziny 12 pod tel. nr 86552.

Depesze gratulacyjne

Warszawa. (PAP) Związek Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych wystosował depesze gratulacyjne do Prezydenta RP. Bolesława Bieruta, marszałka Sejmu Kowalskiego oraz do desygnowanego na stanowisko premiera Rządu J. Cyrankiewicza — który jest jednocześnie prezesem Zw. b. Więźniów Politycznych oraz sekretarzem międzynarodowej Federacji tych związków.

Pożegnalne wizyty u Premiera

Warszawa. (PAP) Dnia 6 bm. ustępującemu premierowi Edwardowi Osóbce-Morawskiemu złożyły wizyty pożegnalne: b. wicepremier Mikołajczyk, byli ministrowie jego rządu, minister Oświaty Wycech i minister Administracji publicznej — Kiernik.

Nowy Rząd Polski

przedstawiony Prezydentowi Państwa

Warszawa (PAP). Dnia 6 bm. w późnych godzinach wieczornych poseł Józef Cyrankiewicz desygnowany na prezesa Rady Ministrów przeprowadził rozmowy z przedstawicielami klubów poselskich: Polskiej Partii Robotniczej, Polskiej Partii Socjalistycznej, Stronnictwa Ludowego, Stronnictwa Demokratycznego, Stronnictwa Pracy oraz PSL — Nowe Wyzwolenie.

W wyniku powyższych rozmów uzgodniona została następująca lista członków Rządu, celem przedstawie-

nia jej Prezydentowi Rzeczypospolitej:

Prezes Rady Ministrów — Józef Cyrankiewicz.

Wicepremier i minister Ziem Odzyskanych — Władysław Gomułka.

Wicepremier — Antoni Korzycki.

Minister bez teki — Wincenty Szymonowski.

Minister bez teki — Wincenty Baranowski.

Minister Obrony Narodowej — marszałek Michał Rola-Zymierski.

Minister Spraw Zagranicz-

nych — Zygmunt Modzelewski.

Minister Administracji Publicznej — Edward Osóbka-Morawski.

Minister Bezpieczeństwa Publicznego — Stanisław Radkiewicz.

Minister Skarbu — Konstanty Dąbrowski.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych — Jan Dąb-Kocioł.

Minister Przemysłu — Hilary Minc.

Minister Sprawiedliwości — Henryk Świątkowski.

Minister Oświaty — Stanisław Skrzyszewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej — Kazimierz Rusinek.

Minister Aprowizacji i Handlu — Włodzimierz Lechowicz.

Kierownik Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego — Grossfeld.

Minister Odbudowy — Michał Kaczorowski.

Minister Komunikacji — Jan Rabanowski.

Minister Poczty i Telegrafów — Józef Putek.

Minister Lasów — Bolesław Podedworny.

Minister Zdrowia — Tadeusz Michejda.

Minister Kultury i Sztuki — Stefan Dybowski.

Kierownik Ministerstwa Informacji i Propagandy — Feliks Widy-Wirandy.

Warszawa (PAP). O godzinie 24-cj, 6 bm., prezes Rady Ministrów, Józef Cyrankiewicz, przybył do Belwederu i przedstawił Prezydentowi Rzeczypospolitej listę członków Rządu. Prezydent Rzeczypospolitej przedstawił mu skład Rządu zaakceptował.

Skutki mrozów w Anglii

Dezorganizacja transportu

Londyn (obsł. wł.). Celem zaradzenia krytycznej sytuacji węglowej, wywołanej ostatnio falą mrozów, rząd brytyjski postanowił wstrzymać natychmiast wszystkie transporty węgla z Wielkiej Brytanii. W szczególności wydano zakaz załadowywania węgla bunkrowego w portach brytyjskich dla statków wypływających poza Wielką Brytanię. Oznacza to, że spośród 400 statków znajdujących się w tej chwili w por-

tach brytyjskich, jedynie ok. 200 może je opuścić. Są to bowiem statki, używające ropy (mazutu) do opału swoich kotłowni.

Przypuszcza się, że jeżeli zakaz załadowywania węgla utrzymany będzie przez dłuższy okres czasu, wówczas zaistnieje obawa poważnego zmniejszenia się lub nawet ustania importu ropy do Wielkiej Brytanii, gdyż prawie wszystkie statki zagraniczne odplywając z portów

brytyjskich, zabierają węgiel jako balast na drogę powrotną. Brytyjskie towarzystwa kolejowe zarządziły ograniczenia w załadowywaniu innych towarów dla przyspieszenia i zwiększenia transportów węgla.

Ocenia się, że ogólna strata w produkcji węgla wywołana skutkami złej pogody, wyniesie co najmniej 400 tysięcy ton. W wielu miastach zarządzono dalsze drastyczne ograniczenia w dopływie prądu i gazu.

Dziś wieczorem odbędzie się w brytyjskiej Izbie Gmin debata nad poważnymi skutkami, jakie brak węgla wywiera na produkcję w przemyśle. W imieniu opozycji przemawiać ma były minister Eden. Korespondenci twierdzą, że znajdzie on poparcie nie tylko ze strony konserwatystów, ale również ze strony niektórych członków Partii Pracy. Przewiduje się, że mówcy będą krytykowali rząd z tego powodu, że nie podjął on odpowiednich kroków ostrożności dla uniknięcia obecnego kryzysu. (oz)

Berlin. (PAP). W środę podłożono bombę pod gmach, w którym mieści się amerykański rząd wojskowy w Bremie. Zgon ambasadora

Wymowa cyfr, Zaludnienie Śląska Opolskiego

Katowice (PAP). W chwili obecnej tereny Śląska Opolskiego zamieszkuje 1.135.206 Polaków. Z cyfr tej 784.021 stanowią Polacy miejscowi, zweryfikowani. Ponadto, jak podaje Państwowy Urząd Repatriacyjny, osiedlono dotychczas na tym terenie 68.022 rodzin repatriantów, obejmujących 228.137 osób oraz 32.185 rodzin przesiedleńców z terenów Polski Centralnej ze 116.784 osobami.

ze źródeł niemieckich, zamieszkiwało Śląsk Opolski w okresie pokojowym w roku 1939 — 1.547.100 osób.

Rozmowa prof. Grabskiego z min. Bevinem

Londyn (obsł. wł.). W Londynie podano do wiadomości, że w ministerstwie spraw zagranicznych odbyła się w czwartek rozmowa pomiędzy ministrem Bevinem a przedstawicielem Rządu Polskiego przybyłym z Warszawy do Wielkiej Brytanii, prof. Stanisławem Grabskim. Dotychczas nie ujawniono przedmiotu rozmów. (cz)

Prace czterech wiceministrów Ogólny raport w sprawie Niemiec

Londyn (obsł. wł.). Zastępcy ministrów wielkich mocarstw uchwalili w dniu wczorajszym ogólny raport w sprawie Niemiec, który ma być przedłożony czterem ministrom wielkich mocarstw na konferencji moskiewskiej. Raport ten zawiera poglądy wygłoszone na konferencji londyńskiej przez wszystkie państwa zaproszone do Londynu oraz listę głównych faktów dotyczących

ferencji londyńskiej swoje stanowisko odnośnie traktatu pokojowego z Niemcami. Co do Austrii oczekuje się, iż zastępcy ministrów zajmą się w dniu dzisiejszym proble-

mem wycofania wojsk z Austrii. Wysłuchani zostaną również delegaci Jugosławii i Austrii w sprawie zadań terytorialnych Jugosławii wobec Austrii. (gp)

Pomoc dla Polski

Londyn (ob. wł.). Korespondent amerykański „Dziennika Polskiego i Dziennika Żołnierza” twierdzi, że departament stanu przygotował szereg wniosków dotyczących zagadnienia pomocy amerykańskiej dla Polski.

Departament stanu doszedł do przekonania, że „zdumiewająca siła i witalność Narodu polskiego wykazana w postępie odbudowy gospodarczej zasługuje na udzielenie pomocy z zewnątrz” (AZ)

Oprócz tego przedstawiono czterem ministrom projekt procedury przy rozpatrywaniu traktatu pokojowego z Niemcami. W dniu 7 lutego delegacja ukraińska przedstawi na kon-

W procesie niemieckich zbrodniarzy wojennych zeznaje:

Bühler — szef rządu G. G.

Niepoehlebna opinia Fischera o von dem Bachu

Warszawa (PAP). Wczorajszy dzień rozpraw upłynął pod znakiem zeznań świadka Buehlera...

Jest ono charakterystyczne dla mentalności przedstawiciela „wyższej rasy”...

O tyle jestem współwinnym w nieprzewidywanym wystąpieniu von dem Bacha...

Dowodząc w dalszym ciągu że przesłuchiwanie von dem Bacha wykazało cały szereg sprzeczności i nieścisłości...

Obrońca Chmurski popiera wniosek, a prokuratura z kolei był wyższym radcą ministerialnym w urzędzie ministra...

Wchodząc pod strażą dr. Józef Buehler. Podaje personalia, z których wynika, że przed wojną był wyższym radcą ministerialnym...

Szara známosć

Fischera zna od 1931 r., gdy był czynny w sektorze partyjnym w dziale prawnym NSDAP...

Po orędziu Prezydenta

Na ważniejsze wydarzenia, dotyczące naszej polityki wewnętrznej — wybory, pierwsze zebranie Sejmu, wybór Marszałka Sejmu...

„Czekają nas wielkie zadania. Nadchodzące lata wypełnił musi jeszcze bardziej świadomy i wyczerpany wysiłek.

Musimy wyprodukować więcej towarów, wydobyć więcej węgla, osiąść więcej ziemi. Kolejne muszą przewieźć więcej towarów, porty zwiększyć przeładunek.

Musimy otworzyć więcej szkół, wydrukować więcej książek, dźwigać z gruzów nowe gmachy, budować jasne mieszkania dla ludzi pracy”.

I to jest jedyna droga „wiodąca do szczęścia Narodu i pomyślności Polski”. Nie może być inaczej. Jest to sprawa bezsporna, nie podlegająca dyskusji...

„Wybaczymy winy tym — oświadczył Pan Prezydent — którzy chcą włączyć się do twórczej pracy Narodu”.

To wyciągnięcie ręki musi być i będzie przyjęte przez wszystkich uczciwych Polaków, nawet tych, którzy zwieźdzeni „mirażami” innej rzeczywistości, błędzili dotychczas.

W deklaracji Prezydenta tkwi z jednej strony dowód siły, która nie obawia się, że przez w pełni otwarte ramiona przecięć się tu i ówdzie jednostki niechętne lub wrogie...

szawie. Treści tej konferencji nie przypomina sobie świadek, któremu w ogóle zresztą, jak widać — i jak to podkreśla prokurator Sawicki — nie dopisuje pamięć.

„Ewakuacja rzeczy”

Zarządzenie ewakuacji wydał przypuszczalnie von dem Bach, jako dowódca wojskowy.

Przewodniczący: — Jak to w rządzie nie interesowano się powstaniem i kapitulacją? Świadek odpowiada, że rząd czynił starania, by strona niemiecka postawiła warunki możliwe do przyjęcia dla strony polskiej...

W dniu wczorajszym odbyła się na terenie New Delhi wielka demonstracja kobiet muzułmańskich, które energicznie protestowały przeciwko wydanemu przez władze zarządzeniu o zakazie organizowania zebrania i wieców publicznych.

7800 franków

„Minimum życiowe” we Francji

Paryż (obsł. wł.) Rząd socjalisty Ramadiera stoi przed ważnym problemem dotyczącym podwyżki płac i zniesienia. W dniu wczorajszym premier francuski przyjął delegację Generalnej Konfederacji Pracy z Jouxhaux na czele.

Generalnej Konfederacji oznaczałoby ogólna zwwyżkę płac od 20—28%. Premier Ramadier jest zdania, że zadania te uniemożliwiają dalsze przeprowadzenie kampanii rządowej o zniesienie cen.

Paryż (obsł. wł.)

Francuski minister rolnictwa socjalista Tanguy Prigent odleciał w

Przecwko zakazowi zebrat

Demonstracja kobiet muzułmańskich

New Delhi (obsł. wł.) W dniu wczorajszym odbyła się na terenie New Delhi wielka demonstracja kobiet muzułmańskich, które energicznie protestowały przeciwko wydanemu przez władze zarządzeniu o zakazie organizowania zebrania i wieców publicznych.

Vietnamczycy bombardują Hanoi a w Paryżu toczą się rokowania

Paryż. (obsł. wł.) Jak donosi agencja France Presse, stałe przedstawicielstwo Vietnamu w Paryżu zakomunikowało wczoraj na polecenie rządu vietnamskiego o gotowości wszczęcia rokowań pokojowych Vietnamu z Francją.

Telegram Marshalla do Stalina

Waszygton (Obsł. wł.) Amerykański sekretarz stanu generał Marshall wystosował do generałissimusa Stalina telegram, w którym wyraża chęć spotkania się z generałissimusem podczas konferencji moskiewskiej.

warszawską ulokować na pozostałych terenach. I znów świadek nie przypomina sobie, jak zostały rozmieszczone setki tysięcy ludzi z Warszawy, aczkolwiek Inne Verwaltang podlegało świadkowi.

Adw. Chmurski: Kto ostatecznie miał się zająć ewakuacją ludności cywilnej po 3. październiku?

Sw. Buehler: Poza terenem Warszawy były w asoście władze cywilne. Przypuszczam, że stało się wszystko co jest możliwe z punktu widzenia ludzkiego, by ulżyć sytuacji ewakuowanych (głośny wybuch śmiechu na sali).

Reichsfuehrer SS doniósł generalnemu gubernatorowi, że War-

Odezwa senatu Uniw. Jagiellońskiego

Apel do sumienia młodzieży akademickiej

Kraków (PAP). W związku z karygodnymi wystąpieniami młodzieży akademickiej takie uciążliwy sady Rzeczypospolitej, senat akademicki Uniw. Jagiellońskiego wydał do młodzieży akademickiej odezwę następującej treści:

Senat akademicki U. J.

wstrząśnięty do głębi udziałem studentów szkół akademickich ulawnionym przez sady Rzeczypospolitej w ohydnych zbrodniach mordstwa i buntu, dla których nie można znaleźć dość silnych środków w potępieniu, apeluje do sumienia młodzieży akademickiej oświadczając, iż mord i rabunek jest zbrodnią a nie środkiem walki politycznej.

Senat akademicki wzywa młodzież akademicką U. J.,

Na konferencji londyńskiej

Min. Gruber udziela wyjaśnień

Londyn (obsł. wł.) W dniu wczorajszym zastępcy ministrów czternastu wielkich mocarstw zajmowali się problemami procedury, która ma być stosowana przy

pragotowaniu traktatu pokojowego z Niemcami. Podstawą dyskusji był projekt francuski, który proponuje utworzenie podkomisji, w skład której wchodziłyby w charakterze doradców wszystkie państwa zaproszone na konferencję londyńską.

Delegacja duńska przedłożyła w dniu wczorajszym memorandum, dotyczące przyszłości Niemiec. Rząd duński domaga się od rębnej administracji dla Schleswig-Holstein. Prowincja ta jednak w myśl projektu rządu duńskiego wchodziłaby w skład państwa niemieckiego, chyba, że po przeprowadzonym plebiscycie ludność wypowiedziałaby się za Danię albo autonomię.

Wczoraj rano Vietnamczycy rozpoczęli silny ogień artyleryjski, skierowany na pozycje francuskie w Hanoi (pł)

Dla odwrócenia uwagi

Grecja oskarża Bułgarię

Ateny (obsł. wł.) Bawiąca w Atenach komisja ONZ, która przeprowadza badanie sytuacji na pograniczu Grecji, otrzymała we czwartek apel, skierowany do niej przez 14 partyzantów skazałych przez sąd grecki na karę śmierci.

wiedziama, by za ewakuację zarząd cywilny, ale niestety gubernator, zamknięty przez powstańców w swoim pałacu, był bardzo ograniczony w możliwościach działania.

Truman deswouuje swego następcę

Waszygton (obs. wł.) Prezydent Truman wysłał do kongresu amerykańskiego projekt ustawy, w którym proponuje, ażeby w razie jego śmierci następcą jego został mianowany obecny speaker senatu Natrings. Dotychczas przyjęte było, że sekretarz stanu był następcą zmarłego prezydenta. (gp)

która w czasie wojny utuliła tak bohaterko walezy i umierała za Ojczyznę, a nhecnym swoim zachowaniem dała liczne dowody wyrobienia obywatelskiego oraz szczerą chęć do pracy i kształcenia się, aby stała czynnie na straży zdrowia moralnego młodzieży i łącząc się z władzami akademickimi starała się nieliczne, obalające jednostki przywieść do opamiętania i powrotu do uczciwej pracy w interesie własnym i dla dobra odbudowującej się z gruzów Ojczyzny.

Odezwe powyższą podpisał: rektor Uniwersytetu, prorektor, wszyscy dziekani poszczególnych wydziałów oraz prodziekani.

Podczas konferencji w sprawie traktatu pokojowego z Austrią, zastępcy ministrów zadali kilka pytań austriackiemu ministrowi spraw zagranicznych, dr. Gruberowi.

Delegat radziecki Guslew zapytał Grubera dlaczego rząd austriacki nie przeprowadził energicznej denacyfikacji. Gruber oświadczył, że już przed „Anschlusssem” znajdowało się na terenie Austrii 98.000 nazistów a w czasie wojny, wstąpiło do NSDAP ponad pół miliona Austriaków.

Na pytanie, dlaczego rząd austriacki nie opracował nowej konstytucji, Gruber wyjaśnił, że konstytucja z r. 1929 została przyjęta po przeprowadzeniu kilku zmian, jak domagała się tego Rada Kontrolna. Rząd austriacki oświadczył następnie dr. Gruber — nie zamierza przyznać obywatelstwa austriackiego uchodźcom znajdującym się w obozach w Austrii oraz volksdeutschen.

Dr. Gruber zostanie po raz trzeci wysłuchany przez zastępców ministrów w dniu dzisiejszym. (gp)

Zwrócił się do generalnego sekretarza ONZ z prośbą o dalsze zlecenia.

Przedstawiciel Bułgarii odpisał we czwartek zarzuty greckie, jakoby Bułgaria wmisczała była w działalność partyzancką. Oskarżony na Grecję o ustlanianie odwrócenia uwagi świata od kryzysu wewnątrz kraju, będącego głównym źródłem zatargów. (cz)

Nieporozumienia między sztabowcami

Gen. Eisenhower na cenzurowanym

NOWY JORK. — Marszałek brytyjskich sił powietrznych — sir Trafford Leigh-Mallory — głównodowodzący siłami powietrznymi sprzymierzonych w najbardziej decydującym momencie wojny na Zachodzie, który pozostał na tym stanowisku przez trzy miesiące po inwazji Europy, nie zawsze zgadzał się w swych poglądach z najwybitnym dowódcą sił sprzymierzonych, generałem Eisenhowerem.

Ciekawe szczegóły, dotyczące nieporozumień w sztabie sprzymierzonych, oraz pewnych zdarzeń, jakie miały miejsce w tym okresie, zawarte zostały w liście marszałka Mallory, jaki przesłał on na parę dni przed swoją śmiercią generałowi Eisenhowerowi.

List ten opublikowany został niedawno na łamach „London Gazette”. Dokładny opis działalności lotnictwa w okresie od 15 listopada 1943 do 30 października 1944 r. podał marszałek Mallory na znaczenie sił powietrznych w rozstrzygnięciu bitwy oraz nieporozumienia w sztabie sprzymierzonych — oto niektóre kwestie. Jak pisał marszałek Mallory w przesłanym generałowi Eisenhowerowi elaboracie.

Marszałek Mallory pełnił funkcję głównodowodzącego siłami

Ciepłe nieporozumienia z Eisenhowerem

W sztabie sprzymierzonych wywodził się nieporozumienia w związku z koordynowaniem wysiłków dowódców poszczególnych rodzajów broni. Pierwsze starcie z Eisenhowerem powstało na bardzo drobnym. Be. Chodźto miało o rozmieszczenie kwater poszczególnych dowódców.

„Według mojego punktu widzenia — pisał marszałek Mallory — dowodzenie z minijących wojen wykazały, że głównodowodzący sztabu, dowódca sił powietrznych, dowódcy sił zbrojnych na morzu i lądzie powinni pozostawać ze sobą w stałym kontakcie”.

Eisenhower był natomiast innego zdania. Najważniejszych i najbardziej potrzebnych oficerów sztabu porozumiewał on w odległych od siebie miejscowościach pod Londynem, jak i nawet w odległych od siebie o kilkaset kilometrów od Londynu. Eisenhower jako głównodowodzący miał decydujący głos i możliwość egzekucji w swoich postanowieniach.

Następne nieporozumienie z Eisenhowerem wynikało z postawy Eisenhowera w stosunku do sił powietrznych. Eisenhower był lądowcem i wierzył niezaprzecznie w przecenione możliwości tej broni. Zarówno on, jak i inni dowódcy wojsk lądowych sprzeciwiali się propozycji marszałka Mallory bombardowania z powietrza bliskich tyłów wojsk niemieckich. Zatarg ten oraz niemożność wykonania planu marszałka Mallory spowodowały ucieczkę wielu dywizji pancernych Wehrmachtu z kofa pod Falaise.

Humanitaryzm generała

Podczas odwrotu wojsk niemieckich z Francji, generał Eisenhower zalecał, że nie należy atakować ambulanсів ze znakami Czerwonego Krzyża, aczkolwiek niejednokrotnie stwierdzo-

ni byli umieszczeni na dachach z karabinami maszynowymi żołnierze.

Znane były również najwyższemu dowódcy sprzymierzonych różniczne fakty o zbiorach resztek niemieckiej „Luftwaffe” na samoloty Czerwonego Krzyża i samoloty, których używali sprzymierzeni tylko i wyłącznie do przewożenia rannych. I to nie zdołało wzruszyć generała Eisenhowera.

Marsz. Mallory — mężem opatrnościowym

W swym liście do gen. Eisenhowera marsz. Mallory przypomina jeszcze raz zasługę lotnictwa sprzymierzonych dla sprawy zwycięstwa.

W pierwszych miesiącach 1943 r. wywiad brytyjski uzyskał wiadomość, że Niemcy przygotowują się do dokonania ostatniego ataku na Wielką Brytanię przy pomocy latających bomb i rakiet.

Do listów operacyjnych R. A. F. i amerykańskich sił powietrznych dotarła wiadomość, że Niemcy przygotowują się do dokonania ostatniego ataku na Wielką Brytanię przy pomocy latających bomb i rakiet. Do listów operacyjnych R. A. F. i amerykańskich sił powietrznych dotarła wiadomość, że Niemcy przygotowują się do dokonania ostatniego ataku na Wielką Brytanię przy pomocy latających bomb i rakiet.

General Eisenhower

W ostatnich fazach bitwy o Francję, Niemcy doszli do takiej bezcelności, że w ambulansach Czerwonego Krzyża przewożili bomby i benzynę. Gen. Eisenhower nie reagował absolutnie na to, chociaż podwładni mu dowódcy byli wprost odmiennego zdania. W swej opinii zgadzali się oni z poglądem marszałka Mallory, że dla dobra sprawy należało by drogą ataków lotniczych niszczyć ambulanse niemieckie.

część lotnictwa sprzymierzonych przeznaczona została jedynie do zwalczania tej nowej broni. Wielu z innych dowódców przeciwstawiało się z początku marszałkowi Mallory, utrzymując, że ta drobność nie należy się poważnie przejmować. Z dalszych dostarczonych marszałkowi Mallory przez wywiad i lotnictwo wywiadowcze materiałów wynikało, że Niemcy najbezpieczniej w świecie po drugiej stronie kanału La Manche budują przy pomocy jeńców wojennych i robotników niemieckich olbrzymie stacje wyrzutowe dla latających bomb i rakiet. Wszelkie operacje lotnicze, mające na celu

zniszczenie tych obiektów, oznaczone były słowem szfrymowym „krzyżowa tęcza”.

Do dnia 5 grudnia 1943 roku zidentyfikowane zostały przez eskorty wywiadowcze marszałka Mallory 63 miejsca wyrzutu latających bomb i 5 olbrzymich wyrzutni rakiet. Te, które znajdowały się w okręgu Pas de Calais miały zniszczyć Londyn, a te w okolicach Cherbourg — Bristol. Dzięki ryzykownej inicjatywie marszałka Mallory, lotnictwo sprzymierzonych zniszczyło do dnia inwazji na Europę, t. j. 6 czerwca 1944 r. 86 z 97-miu odkrytych wyrzutni bomb latających oraz 2 z 7-miu odkrytych miejsc produkcji i wysyłania rakiet.

Omawiając tę sprawę, marszałek Mallory oświadcza, że generał Eisenhower w przeddzień inwazji miał zamiar całkowicie zlikwidować specjalne loty operacyjne części lotnictwa sprzymierzonych, które miały na celu paraliżowanie terrorystycznej akcji niemieckiej na Wielką Brytanię.

„Cyfry przekonały jednak gen. Eisenhowera — pisał w swym liście marszałek Mallory. — Gdy do wiadomości najwyższego sztabu sprzymierzonych dotarła depesza agentów brytyjskich z Berlina, że Niemcy mają zamiar wysłać na Anglię 6.000 bomb latających dziennie, generał Eisenhower cofnął swoją decyzję.”

Tarcia w lonie sztabu nie wyszły jednak na dobre. ogólnej współpracy sprzymierzonych. Marszałek Mallory wspomina z przykrością, że niesłuszna niejednokrotnie opozycja gen. Eisenho-

vera oraz niedocenianie ważności sił powietrznych w obecnej wojnie doprowadziło do znacznie większych strat w ludziach oraz do opóźnienia ostatecznego pokonania Niemiec.

Marszałek Mallory kończy swój list taką uwagą:

„Sprzymierzeni są bliscy zwycięstwa na Zachodzie. Jądem do Indii i przypuszczam, że tam uda mi się zreorganizować lotnictwo w ten sposób, że wróg wschodni będzie pokonany w niedługim czasie po zwycięstwie nad Niemcami”.

Przepowiednia marszałka Mallory sprawdziła się. Japonia została pokonana, ale nie dzięki lotnictwu. Jeden z najlepszych taktyków lotnictwa zginął w tajemniczy sposób śmiercią lotnika. (API)

Ten okazji nie marnuje, Kto w terminie los kupuje

Już 13 lutego rozpoczyna się ciągnięcie II klasy 49 loterii.

Zgodnie z przepisami gry, ostatni termin odnowienia losu upływa 10 lutego. Po tym terminie kolektor może sprzedać los komuś innemu.

A warto utrzymać się w kole grających, skoro do rozegrania pozostało jeszcze:

3 WYGRANE PO MILIONIE ZŁOTYCH

14 wygranych po pół miliona zł., 85 .. po sto tysięcy zł., 200 .. po dwadzieścia tysięcy zł., 1000 .. po dziesięć tysięcy zł. itp.

razem zaś 29.000 wygranych na sumę prze- szło 77 milionów zł. (PAP) 584

Dorobek jednego roku

NA DOLNEJ ODRZE

Rozpoczynając nowy rok pracy na Ziemiach Odzyskanych i dokonując zestawienia osiągnięć naszych na terenie Ziemi Szczecińskiej, trudno pominąć tak ważną pozycję, jaką jest Odra i jej kanały dla naszego życia gospodarczego. Odra, łącząc Ziemię Odzyskaną, jest równocześnie doskonałą arterią komunikacyjną, dzięki której możemy tanio przewozić produkty Śląska do głównego portu Nadodrza — Szczecina. Ze swym systemem dopływów jest ona tym czynnikiem, który przyczynić się może poważnie do rozwiązania kłopotów komunikacyjnych naszego Państwa, szczególnie po wielkich zniszczeniach, jakie nastąpiło w kolejniectwie na skutek ostatniej wojny.

Niestety i Odrę przejęliśmy w stanie wprost smutnym. Niemcy wycofując się przed zwycięską armią radziecką niszczyli, wszystko, a więc przede wszystkim mosty, porty rzeczne, wszelkiego rodzaju obiekty pływające itp. Mosty zostały wysadzone w powie-

trze, nabrzeża portów również, dźwigi powywracano do wody, barki i holowniki, pogłębiarki, motorówki, a nawet łodzie rybactwie polopiono. Wszystko w tym celu, by utrudnić pochod na pierających wojsk, a również i w tym celu, by ten, kto po Niemcach obejmie te ziemie, znalazł na nich jak najmniej sprzętu, który mógłby się przydać przy odbudowie.

Ogrom zniszczenia można sobie wyobrazić, gdy się weźmie pod uwagę fakt, że w samym tylko rejonie dolnej Odry leżało w kanałach odrzańskich kilkadziesiąt mostów wszelkiego rodzaju, stalowych i żelbetonowych, poważne ilości sprzętu i taboru wodnego. Wraki statków i mostów uniemożliwiały przejazd jakichkolwiek jednostek wodnych z góry rzeki do Szczecina. Droga wodna Odra była zupełnie martwa.

Pierwsze prace

Natychmiast po przejęciu przez nas drogi wodnej na Odrze Pań-

stwowo Zarząd Wodny rozpoczął prace nad uporządkowaniem rzeki i przygotowaniem jej do właściwych zadań transportowych, jakie ma pełnić w ramach Państwa Polskiego. Trudności były ogromne. Przede wszystkim brak fachowców, którymi można by było obsadzić stanowiska i powierzyć pilnowanie poszczególnych odcinków Odry, trzeba było zmobilizować nie tylko środki finansowe, ale również i odpowiedni sprzęt. Mimo tych trudności już w roku 1945 przeprowadzono szereg ważnych prac, a od początku roku 1946 przystąpiono do planowej i organizacyjnej pracy na całym terenie dolnej Odry.

Prace związane z uporządkowaniem Odry obejmowały usuwanie zniszczonych mostów, wydobywanie sprzętu i taboru wodnego z dna rzeki, naprawianie wałów, remont budowli regulacyjnych, śluz i kanałów, kładzenie nowej faszynady, określenie terenów zagrożonych powodzią, a nawet odbudowę i uruchomienie stoczni dla bark i taboru wodnego, odbudowę portów odrzańskich, kranów, wyciągów itp. urządzeń nawodnych.

Wraki mostów

Pracę rozpoczęto przede wszystkim od wydobywania mostów, które leżąc w wodzie, uniemożliwiały jakąkolwiek żeglugę. Usunięto 21 mostów, których wraki leżały w wodzie. Były to mosty zarówno stalowe, jak i późniejsze drewniane mosty wojenne. — Szerok mostów nie został jeszcze wydobyty, ale usunięto z nich część wraków, tak, że barki z węglem mogą płynąć do Szczecina. Dzięki tym zasadniczym dla rozwoju żeglugi pracom w miesiącu maju mogły już po raz pierwszy polskie barki przybyć ze Śląska z naszym węglem do Szczecina. Musiały być jeszcze holowane bardzo ostrożnie, by nie uderzyć o niewydobyte wraki czy też nie uszkodzić przewo-

Uwaga Koźła!

Ogłoszenia do „DZIENNIKA ZACHODNIEGO” oraz prenumeratę przyjmuje w KOZŁU Księgarnia Sp. Wyd. „Czytelnik”, ul. Piarowicza 15, telefon 585.

rycznych drewnianych mostów. ale wszystkie te trudności zostały przezwyciężone.

Drugim wielkim działem pracy, który został wykonany na terenie dolnej Odry, to wydobywanie 76 jednostek pływających, leżących na dnie Odry. Nie są to jeszcze wszystkie, ale i te, które wydobyte zostały, przedstawiają poważną wartość wielu milionów złotych. Wśród wydobytych taboru znajdują się 45 barek, które już zostały odholowane do re-

Jedna z przystani odrzańskich w Nadbrzeziu.

montu. Dalsze jednostki, to motorówki, których wydobyto 16. Nie brak jest również tak bardzo nam potrzebnych holowników, pogłębiarek i promów.

Porty w Kostrzynie Podjuchach i Bielinku

Przystąpiono również do odbudowy stoczni i portu rzecznego w Kostrzynie. Port kostrzyński jest jednym z najważniejszych portów w rejonie dolnej Odry. W czasie wojny został kompletnie zniszczony wraz z dźwigami i stoczniami. W ub. r., gdy tylko wydobyto z Odry pierwsze barki, które trzeba było odremontować, natychmiast przystąpiono do odbudowy stoczni w Kostrzynie. Stocznia powstała po prostu z niczego, a obok niej czynny jest już i port: dźwigi specjalnie wprowadzone przeładują w nim towary do barek idących do Poznania, Szczecina czy też Wrocławia.

Poważne postępy poczyniono również w akcji odbudowy stoczni barek w Podjuchach i w Bielinku. W Podjuchach wybudowano nowe warsztaty mechaniczne i sprowadzono potrzebne maszyny. W Bielinku zbudowano wyciąg, który ma służyć do remontowania rzecznych jednostek pływających. W tym celu ułożono 320 metrów bieżących tzw. belek posługowych.

Ostatnim wreszcie działem, w którym zostały przeprowadzone

Rok 1946 nie został więc zmarnowany: Odra jest już nie tylko udośćpioną dla żeglugi, ale również polskie życie gospodarcze uzyskało arterię komunikacyjną, która towary polskie płynąca mogą przez Szczecin w szeroki świat. (ZAP).

Niemcy pod okupacją

Berlin. — Agencja TASS donosi z Berlina, iż w komisji, której zadaniem ma być wykrywanie przestępstw wojennych, ukrywających się w obozach dla deportowanych w brytyjskiej strefie okupacyjnej, zasiadają osoby, które współpracowały z Niemcami podczas wojny, a nawet przestępcy wojenni.

Zdaniem TASSA skład komisji, które prowadzi rejestrację deportowanych, pragnących udać się na emigrację, również jest nieodpowiedni.

Berlin. — Radzieckie władze wojskowe dostarczyły rządowi duńskiego ścisłe opracowany plan repatriacji do radzieckiej strefy okupacyjnej w Niemczech 15 tysięcy uchodźców niemieckich, znajdujących się w Danii. W Kopenhadze spodziewają się w najbliższych dniach przybycia delegata radzieckiego, który ma omówić wszystkie szczegóły akcji. — Dania pokryje koszty transportu uchodźców do Warnemünde, gdzie zostaną oni przyjęci przez władze radzieckie.

Berlin. Jeden z wiceprezesa oddziałów niemieckich donosi o odbyciu poafnej rozmowy między przywódcą Unii Chrześcijańsko-

Demokratycznej na wschodzie Niemiec, Jakubem Kaiserem a dr. Kurtem Schumacherem z partii socjal-demokratów w strefach zachodnich. Notatka ta została przez obydwo polityków skrytykowana. Jęktub Kaiser i dr. Schumacher spotkali się w wielkim gronie i nie prowadzili żadnej rozmowy o zabarwieniu politycznym.

Lipsk. Władze wojskowe zgodziły się na wprowadzenie dodatkowych 120 pociągów, kursujących w okresie wiosennej wystawy. Pociągi dowiozą gości z wszystkich stref okupacyjnych Niemiec.

Halle. Bawaria przyśle browarom w zjednoczonych strefach zachodnich 880 centn. chmielu.

Essen. Aby dać wyraz sprzeciwu z powodu obecnej sytuacji żywnościowej w Niemczech, w Essen w dalszym ciągu odbywają się zgromadzenia i wiece protestacyjne robotników. Kilka tys. mieszkańców Essen uprawia tzw. „marsze głodowe”. Poza tym wzrosła liczba strajków i demonstracji.

Düsseldorf. W strefie brytyjskiej odbędzie się w najbliższych dniach międzystrzefowa konferencja Partii Chrześcijańsko-demokratycznej pod przewodnictwem dr. Aftenauera. Przedmiotem obrad będzie zjednoczenie Niemiec oraz aktualne zagadnienia życia gospodarczego.

Norymberg. — Sojusznicy Rada Kontroli wydała zarządzenie, by nie ogłaszano żadnych wiadomości o zbrodniarzach hitlerowskich, skazanych wyrokiem norymberskim na karę więzienia. Skazani będą przebywać w więzieniu w Szpandawie koło Berlina. Sojusznicy Rada Kontroli stoi na stanowisku, że najlepszym sposobem, by świat zapomniał o zbrodniarzach hitlerowskich, jest nieogłaszanie o ich losie żadnych komunikatów przez cały czas trwania kary.

Monachium. W Monachium odbył się kongres komunistycznej partii Bawarii. Uchwalono wystosować do bawarskiego Landtagu memorandum z żądaniem przeprowadzenia reformy rolnej i denacyfikacji Bawarii.

Z Grodu Podwawelskiego

Kraków cierpi na brak śmiechu

Kraków w lutym.

Większe i wielkie miasta mają wiele cech wspólnych z artystami filmowymi. Mogą cieszyć się sławą, popularnością, mogą być wprost uwielbiane. Pamiętki w postaci widowisk, rzeźb czy różnych mniej lub więcej niepotrzebnych fatalaszków to rodzaj gotowych autografów, o które dba każde miasto w równie silnym stopniu jak diva filmowa lub głośny gwiazdor. Bywa i tak, że gdy miasto jest zbyt uwielbiane, wówczas odbija się to na jego wyglądzie w sposób ujemny. Jego wicelibiele bowiem uważają za swój święty obowiązek pozostawić swój podpis na murach, a gdy te mury są wyłożone piękną mozaiką, zabierają na pamiątkę piękne kamyczki.

Przed wojną o palmę popularności walczyły w Polsce trzy względnie cztery miasta: Warszawa, Lwów, Gdynia a po części i Zakopane. Każde z innego po wodu. Lwów brał za serce swoją niefrasobliwość, „tajokowanie”, wiecznym humorem, sercem zawsze otwartym; Warszawa — wystawnością, elegancją, szykiem ale także kanclarskim, lekkomyślnością, pijacką ochotą, lekkością i dowcipem. Każdy po raz pierwszy zjeżdżający do Warszawy musiał obowiązkowo zapłacić frycowe, wpadając w rączki „niebieskich piaszków”. Najpierw kłął a potem bawił się tym. Szczętem tych kawałów była głośna sprzedaż kolumny Zygmunta. Gdynia była naszą dumą „oknem na świat”. Snobizowali się nią, bo tam można było nie tylko wykapać się w słonej wodzie ale także użreć inne rasy — od Murzyna do Chińczyka. Tam była stona woda i takie same ceny, a zawsze jest spory procent ludzi, którzy nie wiedzą co robić z pieniędzmi. Zakopane znowu to był folklor, spinaczka po górach, owce na hałach, dorodni juhasi. Było popularne bo było piękne, bajecznie kolorowe, zbójnickie i panoramiczne.

Po wojnie wiele się zmieniło. Jedne sławy zbladły, nowe jeszcze nie zdołały się narodzić. Gdy byśmy dzisiaj rozpisali konturs na miasto najpopularniejsze, to można z góry przewidzieć, że najwięcej głosów otrzymałaby Warszawa. Wybrano by ją przez akłamację. Zasłużyła sobie na to swoją zdecydowaną wobec wroga postawą. Wołała w gruzach się zagrzebać, niż honor na szwank wystawić.

Gdybyśmy jednak dzisiaj chcieli szukać innych popularnych miast polskich, miałbyśmy z tym trochę kłopotu. Gdynia po wojnie zalała się z Gdańskiem i Sopotami w jedną całość i ten nowy twór jest tak zaabsorbowa ni pracą, że nie ma czasu na kokietywanie społeczeństwa. Miasta

na Ziemiach Odzyskanych poczyna dopiero krystalizować swoje oblicze. Zresztą mało ciagle o nich się pisze, stanowczo za mało. Konkuruja ze sobą Szczecin i Wrocław, pierwszy pragnąc zastąpić Gdynię rozmachem, bohaterstwem czynu, szybkością odbudowy i zaludnienia, drugi wielkomyślnością, pierwszą w Polsce autostradą, galopującym tempem repolonizacji no i tym, że jest największym miastem na Ziemiach Odzyskanych.

No a Kraków? Przecież po wojnie nie zjeżdża tu tyle wycieczek jak i przed wojną. Każdy jej uczestnik za swój obowiązek uważa kupić jeśli nie krakowiankę, lalkę w Sukiennicach to przynajmniej album z widoczkami Krakowa, a w ostateczności widokówkę. Czy to nie dowodzi popularności? Tak, ale jest to popularność specjalnego rodzaju. Kraków jest popularny jako przeszłość, ale jako teraźniejszość jest nielubiany. Przyjeżdża się tutaj, zachwycić czarem architekury, łyka przeszłość potężnymi haustami i... ucieka jak najspieszniej. Kraków jest piękny, historyczny ale nie umie sobie zjednać serc ludzkich, bo nie umie się uśmiechać. Czy słyszeliście na ulicach duchowej stolicy Polski śmiech, taki brawurowy, beztrojski? Czasem przemknie dorożka, z której wydzielają się podchmieleni osobnicy, przy czym z reguły śpiewa z towarzyszeniem sam dorozęcz. Kraków pije nie z ochoty lecz dla zalanania robaka. Ludzi miejscowych zawsze coś gryzie, coś im delega. Jakiś mól historii. Są zgorzkniali, przygnębieni, narzekający i wiecznie czegoś nowego oczekujący. Tutaj ludzie szybciej się starzeją. Człowiek po trzydziestce robi się w przeważającej liczbie wypadków stetrycznym pierńkiem przeklinającym świat i ludzi. Wiecznie mu źle. Idzie więc na jednego głębszego, ożywia się nieco ale nigdy nie cieszy życiem, nie śmieje się. Jest ponury w dalszym ciągu i mrozi tą ponurą otoczeniem i przyjezdnych.

W Krakowie niezwykle łatwo wywołać awanturę. Wystarczy np. nieznacznie wyrazić się w tramwaju, by reakcja otoczenia była piorunująca. Jeśli do tego ma się szczęście natknąć na rasową przekupkę krakowską, która kwitnie zdrowiem i nie straciła nic z dawnych czasów — jest się zmiądzonym. Ten brak zdolności do uśmiechu wywołuje latwość sporu i kłótni. Śmiech przecież to doskonały sposób rozdawiania największych napięć. Krakowianie nie umieją się śmiać. Na dwa kursy zrobione tramwajem, można się spotkać z trzema kłótnikami. Konduktor uśmiechnięty i prawicą kawały to na pewno nie Krakowianin.

Zresztą szybko wsiąka w teren i gubi swe zalety, rozpuszczając je w ogólnym nastroju ponurości.

Czy winni są temu Krakowianie? Raczej nie. Kraków zdaje się wpływać swoją atmosferą na wszelkie nastroje które mogłyby zniżyć powagę wieków. „Zielony balonik” był próbą rewolucji przeciw skostniałym formom, przeciw atmosferze ponurości, był wyzwaniem rzuconym wiekom. Kończyło się częściej na gremialnym piąnistwie. „Zielony balonik” ma zaślugi na polu literatury, nie potrafił jednak przełamać atmosfery powagi. Dzisiaj niewiele się zmieniło od tych czasów. Tutaj śmiech jest dławiony w zarodku i to nie przez ludzi lecz przez coś ponad osobowego, przez jakieś zawieszony historii, rozpylone w powietrzu. Nawet młodzież, której zebrało się na wyższych studiach ponad 20 tysięcy, jest dziwnie poważna i opanowana. Nie ma w niej beztrojskiej swobody. Nie chodzi naturalnie o burdy, bo te należą do przeszłości. Pewnie wpływ mają czasy okupacji w których wielu dojrzało przedwcześnie. Wpływa także ciężkie warunki egzystencji, ale po tamtej wojnie także nie było lek

ko. Na usprawiedliwienie można dodać, że wiele wśród tej młodzieży jest takich, co to już mają własne gniazdko. Czapecki brat niackie zdebba główek nieraz dobrze ponad 30 lat licząc, a nie jedną pierś matki i żony zdołał miły znaczek. U. J. Ale koniec końcem wśród 20 tysięcy przeważający procent stanowią ludzie „pierwszej młodości”. Czy słyszeliście kłóg w Krakowie o jakimś dobrym, stylowym kawale? Nie — Kraków stanowczo nie nadaje się na kawaly. Nawet młodzie traca tutaj swój humor młodzieńcy.

Kraków lanknie śmiechu i nie może go z siebie wydobyć. A gdy nawet ktoś próbuje zmusić miasto do tego, przychodzi to bardzo trudno. Exempulum kabaretu literackiego „Siedem kotów”. Jest to dziś chyba jedyne miejsce w Krakowie, gdzie można słyszeć taki szeroki, prawdziwy śmiech. To próba zmiany oblicza Krakowa. Ale duch powagi już się przeciwstawia. Już odzywały się głosy, że Kraków takiego teatru nie potrzebuje. Powoli Teatr „Siedem Kotów” ulega naciskowi nie opinii lecz ducha historii. Cofa się, przechodzi na lekkie farsy. Prawda, nie należy zapominać o humorystach kra-

kowskich. Czy oni spełniają należycie swe funkcje roznoszenia bakcyli śmiechu? W życiu, poza jednym Brzezińskim, to ludzie chorobliwie ponury. Zresztą większość z nich zalewa robaka jakby chcą zagłuszyć sumienie, że odważyli się zamącić swym śmiechem powagę wieków.

Może dlatego Lwowianie tak nie mogą wytrzymać w tej atmosferze Krakowa. To tak jakby człowiekowi z natury wesołemu i żywemu kazano zamieszkać w klasztorze. Uciekają więc szybko dalej na Zachód uwożąc przekonaniami jak najgorsze. A jeśli nawet zostają i osiedlają się w Krakowie, zamieniają się dziwnie szybko w rodowitych Krakowian, pozbywając się swych cech wrodzonych.

Kraków cierpi na brak śmiechu i to przyczynia się do niepopularności. Mimo to ludzie będą dalej zjeżdżali do Krakowa, sydląc się jego pięknem, wchłaniając czar wieków a gdy ich smutek opadnie, będą go topili w barach i restauracjach krakowskich. Bo Kraków zna siebie i swoje nastroje. Postarał się o odpowiednią ilość lokali, w których można smutek utopić. I to jeszcze jedna więcej atrakcja jego. Dr. Stanisław Peters.

Zycie kulturalne w kraju

W Łodzi odbyło się uroczyste zakończenie pierwszego kursu przygotowawczego na wyższe uczelnie. Odłem pierwszym kursu przygotowawczy ukończyły 393 osoby, z czego 369 osób, po zdaniu egzaminu przed Państwową Komisją Weryfikacyjno-Kwalifikacyjną, zostały zakwalifikowane na wstępnym roku wyższych uczelni.

Duża aktywność na terenie poznańskim wykazuje Teatr Nowy. Został on uruchomiony w lutym 1945 r. Druga scena w ośrodku Teatru Nowego przeznaczona została na komedie muzyczne. W ciągu półtorarocznej działalności dało około 750 przedstawień, w tym wiele szkolnych i dla Związków Zawodowych. Obecnie Teatr przystąpił do organizacji scen robotniczych imienia Żeromskiego dla pracowników zakładów Cegielskiego, im. Mickiewicza oraz im. Stowickiego dla pracowników fabryk z terenu przem. ścieżki Poznań, Lubonia i Główniej. Specjalnie te zostały wyposażone w dekoracje, aparaty oświetleniowe. Przedstawienia odbywać się będą na każdej scenie 3 razy w tygodniu.

W końcu stycznia r. odbył się w Olsztynie Zjazd Przewodniczących Wydziałów Pedagogicznych Zw. Nauczycielskiego.

Okręg Mazurski liczy obecnie kilkadziesiąt szkół i około 2 tys. nauczycieli. W roku bieżącym prace posuwają się prawie normalnym tempem. Zorganizowano we wszystkich powiatach Inspektoraty szkolne, zmontowano szereg komórek ZNP w pow. g. Zarządu Okręgu ZNP w Olsztynie. Oddziały Powiatowych we wszystkich powiatach oraz szereg ognisk. Przed Okręgiem Mazurskim stoi jednak jeszcze ogrom zadań do wykonania w związku z brakiem wykwalifikowanych nauczycieli, brakiem nowoczesnych szkół, sprzętu i pomocy nauczycielskiej. Celem podniesienia poziomu nauczycielskiego w Okręgu, Wydział powiatowy i konferencje rejonowe, które odbyły się po kilka zebrań.

Zmarł w Warszawie, przeżywszy 83 lata, wybitny astronom polski Jan Krasiński, profesor Uniwersytetu Warszawskiego i Wolnej Wszechnicy, członek senatu towarzystwa naukowych polskich i zagranicznych, doktor honoris causa Uniwersytetu w Padwie.

Wczoraj, dziś i jutro

Przemysł metalowy w zachodniej Polsce

Wrocław. W toku obrad IV sesji Rady Naukowej dla Zagadnień Ziemi Odzyskanych wygłosił inż. Ignacy Brach referat o kierunkach rozwoju polskiego zachodniego przemysłu metalowego. Rozprawa ta winna skupić na sobie uwagę szerokiego sfer społeczeństwa, przynosi bowiem sporo interesujących danych co do stanu obecnego metalurgii polskiej, jej genezy i możliwości ewolucyjnych.

Według liczb, zawartych w pierwszej powojennej publikacji na temat sytuacji przemysłowej Ziemi Odzyskanych przed wojną, mianowicie w artykule Stanisława Rogo w nr 2 „Problemów” — na ogólną liczbę pracowników przemysłowych około 436.000, zatrudniali przedwojenny przemysł metalowy na obszarach przywróconych około 51.000 osób. Istniało tam 8 ośrodków przemysłu metalowego. Centrum pierwszego stanowił Śląsk Opolski, na którego terenie mieścił się główny zakład przemysłu hutniczego — Huta Julia, obecnie Bahrek, obok szeregu wydajnie pracujących zakładów przetwórstwa hutniczego oraz urzędów w Gliwicach, Nysie i Raciborzu. Drugi ośrodek stanowiło Podgórze Sudeckie od Nysy do Zgorzelca, istniały tam punkty przemy-

slu drobno-pręczyjnego, wytwórnie zegarów i aparatów pomiarowych, dalej znana na całym świecie fabryka maszyn papierniczych w Cieplicach i huta szkła optycznego w Jeleniej Górze. Ośrodkiem trzecim był Wrocław z fabryką wagonów i z fabryką traktorów na szczele przedsiębiorstw wytwórczych.

Ośrodek czwarty, między Bolesławem a Nową Solą, był siedziskiem przemysłu odlewniczego. W dziale odlewów handlowych, wywożonych za granicę, pracowało tu w pewnych okresach do 17.000 ludzi.

Na ośrodek piąty, zajmujący teren wzdłuż Odry od Wrocławia w dół, składały się stożecznicie oraz zakłady w Zielonej Górze i w Gorzowie.

Ośrodkiem szóstym był Szczecin z hutą żelaza i fabryką samochodów.

Ośrodek siódmy, to Gdańsk z Elblągiem. Istniał tu rozwinięty wysoko przemysł okretowy obok fabryki maszyn i fabryki parowozów.

Ośrodek ósmy, pod względem terenowym niezwały, to liczna, złożona z około 1.500 jednostek grupa zakładów metalowych, pracujących na całym terenie Ziemi Odzyskanych, zwłaszcza zaś na Śląsku Opolskim i Dolnym, oraz

wielką ilość wytwórni rzemieślniczych.

W okresie wojny potencjał przemysłowy Ziemi Odzyskanych podniósł się wybitnie. Ilość robotników, zatrudnionych w przemyśle metalowym wielkim i średnim wzrosła do 70.000, łącznie z hutnictwem do około 100.000. Liczby te nie stanowią jednak materiału do oceny sytuacji obecnej. Zniszczenia wojenne są tak wielkie, że łączna zdolność wytwórcza przemysłu metalowego w obszarze przywróconym nie przekraczała w początku pokojowej ery 5% stanu poprzedniego, majątek zaś łączny obiektów przemysłowych obniżył się tutaj przy uwzględnieniu wartości budynków do 30%.

Dzień dzisiejszy metalurgia na zachodnich kresach Polski, to dzień twórczości nowej. Maszyny są nowe, lub też w części zebrane z drobnych, rozrzuconych zakładów — nowe są również linie wytyczne rozwoju, gdyż z nowych wyłania się ich potrzeb.

Osiągnięto już wyniki poważne. Realizacja Planu Trzyletniego podwyższy zatrudnienie prawie do przedwojennego poziomu. Dowioda tego liczbę, którym dysponujemy. Produkcja przemysłu metalowego na zie-

miach Odzyskanych wyniosła w grudniu 1945 zaledwie jeden milion złotych według cen z 1937 roku; w sierpniu 1946 wzrosła pozycja ta do 9.000.000, dochodząc prawie do 20% całej produkcji krajowej. Zatrudnienie zakładów C. Z. P. M. wyniosło w grudniu 1946 około 20.000, w czym tylko około 300 Niemców, podwyższyło się w roku urzeczywistnienia Planu Trzyletniego do liczby 45.000, a więc do stanu sprzed wojny.

W zakładach hutniczych przewiduje się wzrost zatrudnienia do 18.000, wobec 14.000 przed wojną. Przemysł hutniczy przystąpi w tym okresie do realizacji wielkiego, jak na nasze warunki przedsiębiorstwa, to jest do budowy huty żelaza w Łabedach. Zdolność wytwórcza tego nowego zakładu ma prawie dorównać zdolności wytwórczej wszystkich hut obecnych razem wziętych.

Referat omawiany zawiera dane szczegółowe co do możliwości rozwojowych każdego okręgu metalurgicznego z osobna, bez uwzględnienia jednak przemysłu drobnego, zorganizowanego jako przemysł państwowy w Dwukotłach. Przemysłu Miejskowego; poza tym nawiasem przynosi szczegółowe dane dotyczące również rzemiosła oraz przemysł prywatny.

Przewidywania o odnowieniu przyszedłego rozrostu przemysłu metalowego na Ziemiach Odzyskanych były w referacji inż. Ignacego Bracha zobowiązane zmianami zatrudnienia. Nieco szerszy punkt widzenia reprezentował na IV sesji Rady Naukowej T. Gede, autor rozprawy o odbudowie całego potencjału przemysłowego obszarów przywróconych zaznaczając, że ilość fabryk i ich produkcja, ani też ilość zatrudnionych w roku 1939 lub 1943 nie wystarczy do określenia obecnej łącznej zdolności przetwórczej i wytwórczej, gdyż wiele zakładów pległo w czasie wojny zniszczeniu, zupełnie, a część zakładów ocalałych, zwłaszcza w dziedzinie przemysłu metalowego i zbrojeniowego, wymaga przewartościwienia na produkcję imienia związaną z nowymi potrzebami państwowymi. Można przewidzieć, że liczby te same będą miały wymowę nieco odmienną w poszczególnych gałęziach produkcji. (ZAP)

Z nowych książek

Stephen Vincent Benét — „Ameryka” — przekład Zofii Kempickiej. Wydawnictwo S. Arcata w Warszawie. 1946.

W książce tej autor opowiada bardzo interesująco o ewolucji pojęć w tworzącym się państwie, począwszy od życia grupki pionierów-kolonistów, aż do czasów dzisiejszych. W historii amerykańskiej, jak drogowskazy stoja bohaterowie, ukazujący narodowi wielkie, a tak proste prawdy.

Washington — rolnik, ceniony zdawało by się ponad wszystko spokój i wygodę, który wszystko poświęca dla dobra społecznego i staje się symbolem wyzwolenia narodu amerykańskiego spod nośku Brytyjczyków.

Lincoln — syn drwala, a dwockat z małego miasteczka, który tak ukochał wolność jednostki, że w imię tej wolności był sztaudardowym człowiekiem prowadzącym stany północne do zwycięskiej walki o zniesienie niewolnictwa.

Lee — człowiek rycerski, przywódca konfederacji południowej, którego zalety ducha

ocenili polityczni przeciwnicy; historia Ameryki zaczęła się w poczet swych bohaterów.

Wreszcie ostatni prezydent USA: Woodrow Wilson i Franklin D. Roosevelt, tak blisko związani z naszą polską historią. Obaj są spadkobiercami idei Lincolnu.

„Tak bowiem, jak nie mogliśmy żyć w kraju na pół niewolniczym, na pół wolnym, tak nie możemy żyć na świecie, który jest na pół niewolniczy a na pół wolny” — te słowa to, zdaniem autora, motto początnych Stanów Zjednoczonych i usprawiedliwienie ich udziału w walce o wyzwolenie świata podczas ostatniej wojny. Książka ta pisana jest w 1944 roku. Patrząc w przyszłość, autor przewiduje, że świat wehodzi w nową epokę — „stulecie Prostejgo Człowieka”, w ciągu którego tenże „Prosty Człowiek musi nauczyć się tworzyć własny przemysł własnymi rekami i w sposób najodpowiedniejszy”, a starsze narody nie będą przejawiały imperializmu militarnego, ani gospodarczego, nato-

miast winny pomagać lab-szym i młodszym do ich pełnego rozwoju.

Franciszek Popiołek — „Dzieje hutnictwa żelaznego na ziemiach polskich.” Str. 186. Cena zł. 200.— (Wydawnictwa Instytutu Śląskiego).

Zagadnienie przemysłu śląskiego, mimo jego ogromnego znaczenia tak obecnie, jak i w przeszłości, nie znajdowało do tychczas należytego nasświetlenia w naszej literaturze naukowej. Większość polskich opracowań na te tematy dotyczyła raczej pewnych fragmentów, niektórych zakładów pracy, brak jednak było syntetycznego opracowania choćby pewnej poważniejszej gałęzi przemysłu. Luke te — w odniesieniu do tak poważnej gałęzi przemysłu, jaka jest hutnictwo, — wypełnia wydana ostatnio przez Instytut Śląski w Katowicach praca Fr. Popiołka.

Autor przedstawia najpierw w krótkim rozdziale główne etapy wytopu i przeróbki żelaza oraz stopniowo w tej dziedzinie udoskonalenia, od czasów starożytnych aż po dni obecne. Na tym tle przechodzi do zobrazowania początków

wytapiania żelaza na ziemiach polskich, w czasach przedrobiorowych. Właściwy jednak rozwój hutnictwa na dużą skalę przypada w całym świecie na wiek XIX, a więc na okres najewolucyjniejszy polskiego narodu. Fakt ten powoduje, że rozwój hutnictwa na ziemiach polskich szedł różnymi drogami w poszczególnych zaborach. Dlatego też autor przedstawia w osobnych rozdziałach dzieje hutnictwa w b. Królestwie Polskim, w Galicji, na Śląsku Cieszyńskim i Górnym. Ostatni rozdział poświęcony jest omówieniu zagadnienia w granicach państwa polskiego do roku 1939. (kom)

Zdzisław Judycki. — Wykładowca Wyższej Szkoły Administracyjno-Handlowej w Częstochowie — „Zagadnienia strukturalno-organizacyjne współczesnego gospodarstwa narodowego Polski”. 1947. Wydawca Sekcja Popularyzacji Wiedzy W. S. A. H. w Częstochowie.

Jest to więcej niż podręcznik, jest to prawdziwa encyklopedia wiadomości o stanie współczesnego gospodarstwa narodowego Polski. Na sześćdziesiąt kilkudziesięciu stron, całość, po wiadomościach wstępnych, książka ta zawiera na-

stepujące działy: Przedsiębiorstwa wytwórcze, produkcja naturalna, przedsiębiorstwa przetwórcze, naukowa organizacja pracy, zreby współczesnego ustroju gospodarstwa polskiego, przedsiębiorstwa rozdzielcze, przedsiębiorstwa spółdzielcze, organizacja obrotu zagranicznego, przedsiębiorstwa komunikacyjne, przedsiębiorstwa bankierskie, przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe, przedsiębiorstwa usługowe, istota, pojęcia, klasyfikacja i związki przedsiębiorstw, wreszcie Narodowy Plan Gospodarczy wg. wyd. C.U.P. 1946 tablice orientacyjne na podział przedsiębiorstw i bardzo bogaty spis prac z dziedziny ekonomii i pokrewnych nauk.

Praca ta wypełnia dotkliwą lukę w naszej literaturze ekonomicznej i stanowi niezastąpiony nabytek zarówno dla każdego słuchacza wyższych szkół handlowych, jak dla kierowników pracowników przedsięwzięć, urzędników i sfer nauczycielskich.

Dodać należy, że jest to pierwsza praca naukowa, wydana przez Sekcję Popularyzacji Wiedzy młodej, bo dopiero od roku istniejącej Wyższej Szkoły Administracyjno-Handlowej w Częstochowie. (kom)

CZYTAJ »ODRE«

W Jeleniej Górze

Szkolenie straży pożarnej

Jelenia Góra. Od pierwszych chwil organizowania straży pożarnej w mieście i powiecie, na pierwszy plan wysunęła się konieczność zorganizowania całego szeregu kursów przeszkoleniowych dla komendantów.

Spora ilość strażaków posiadających już pewne wiadomości w tej dziedzinie, przekazywała je swoim podwładnym, co w rezultacie stworzyło sytuację, że ćwiczenia w wielu wypadkach odchodziły od właściwego kierunku.

Najgorzej wyglądała sprawa obsługi sprzętu strażackiego, bowiem wielu strażaków nie znało urządzeń pozostawionych przez okupanta.

W tym celu zorganizowano cały szereg kursów, dla obsługi sprzętu motorowego.

Ponadto odbywały się kursy informacyjne dla rejonowych komendantów straży i ich zastępców.

W dalszym ciągu szkolenia prowadzono cały szereg podczłonek fachowych, celem doszkolenia w rejonach. Obecnie przeprowadza się

przygotowawcze ćwiczenia, we dług ustalonego programu, na zawody powiatowe straży pożarnej, które odbędzie się w bieżącym roku. Wezmą w nich udział wszystkie oddziały, stacjonarne na terenie powiatu. (js)

Nieuczciwy urzędnik stanie przed Sądem

Jelenia Góra. W początkach ub. roku na stanowisku referenta świadczeń rzeczowych przy Starostwie Powiatowym w Jeleniej Górze był Cichoń Wiktor.

Otrzymałszy przydział jednej z wili — Cichoń wyzabrował wszystkie cenniejsze przedmioty, które wywoził do Knurowa w powiecie opatowskim. Kiedy już nie było nic do wywiezienia, Cichoń ulotnił się w niewiadomym kierunku.

Władze Bezpieczeństwa wszczęły energiczny pościg i zdolały go aresztować w Chmielowie.

Za przestępstwa swe Cichoń odpowiadając będzie w najbliższym czasie przed sądem w Jeleniej Górze.

Z obrad MRN we Wrocławiu Osiem milionów zł zysku z przedsiębiorstwu komunalnych

Wrocław. Jak wynika ze złożonego na posiedzeniu M. R. N. sprawozdania prezydenta m. Wrocławia z półrocznej pracy Zarządu Miejskiego, w administracji Zarządu Miejskiego znajduje się 13 przedsiębiorstw komunalnych. Z przedsiębiorstw tych prawie wszystkie znajdowały się w stanie zniszczenia i wymagały remontu. Koszt ich odbudowy w r. 1945-46 wyniósł 3.363.691 zł, w r. 1946 za 9 miesięcy 3.011.972 zł, Zysk przedsiębiorstw miejskich wynosił w r. budżetowym 1945-46 — 7.350.722 zł, zaś za 9 miesięcy 1946 r. do 31 grudnia 6.991.359 zł. Po potrąceniu kapitałowego remontu, nadwyżka kasowa wyniosła do końca 1946 r. 7.964.418 zł.

Z przedsiębiorstw powyższych, miejskie zakłady kąpielowe i pralnia oraz farbiarnia chemiczna były deficytowe, Pralnia i farbiarnia zostaną obecnie zlikwidowane.

W zakładach komunikacyjnych było zatrudnionych 338 urzędników i 1521 pracowników fizycznych, z czego zaledwie 14 Niemców. Tabor tramwajowy liczy 57 wozów silnikowych oraz 48 przyczepnych. Autobusów, zdolnych do ruchu, posiadają zakłady komunikacyjne 5, przyczepnych wozów 2.

Do dnia 1 stycznia br. dokonano remontu 31 wagonów tramwajowych, odbudowano 4 wozy, oszklono i zadyktowano 10 wozów.

W okresie sprawozdawczym, odbudowano względnie naprawiono i przekazano do ruchu 1 kocioł parowy o pow. 730 m. kw. 49.400 m linii wysokiego napięcia 41.277 m. linii niskiego napięcia 11.860 m. prądu stałego. Odbudowano dalej 5 podstacji transformatorowych i rozdzielniczych, oraz 619 przyłączy domowych. Na odbudowę wydano ok. 12.561.000 zł. Rozpoczęto odbudo-

wę kotłowni nr. 18 i 19 starej kotłowni. Zainstalowano 21 nowych lamp ulicznych, powiększając ogólną ich ilość do 425.

Praca gazowa odbywa się w dwóch głównych wydziałach: w wytwórni gazu i w wydziale sieci. Działalność wytwórni gazu wyraża się w miesięcznej produkcji w cyfrach zaokrąglonych: gazu ok. 2.500.000 m sześć. koksu 3.500 ton, benzolu sur. 17.500 kg, benzolu met. — 12.500 kg.

Z prac remontowych należy wymienić: odnowienie i uruchomienie pieca o wydajności ok. 20 tys. m. sześć gazu na dobę.

Zakłady wodociągowo-kanalizacyjne obejmują dwa oddziały: wodociągi i kanalizacje. Wodociągi posiadają stację pomp i filtrów, sieć wodociągową i wodomierze. Oszklono otwory okienne na stacji pomp, odbudowano mury magazynu na smary, naprawiono motor elektryczny, zbadano stan bakteriologiczny wody, dostarczanej do miasta. Zabezpieczono wreszcie hydranty przed mrozem.

Oddział kanalizacji oczyścił 480 studzienek deszczowych, 3.534 m. kanałów, 4.854 ścieków ulicznych i rowów, 18 łazów, 15 pokryw kanałowych, 118 zatkań lokalnych. Zakłady zatrudniają w chwili obecnej 520 pracowników.

Pod wtos... Audiatur et altera pars

W ostatnim numerze tygodnika „Przekrój” ukazała się średnich rozmiarów t. zw. impresja pt. „Made in USA”, w której zajęto się sprawą publikowania przez znane czasopismo amerykańskie „Time” rozmaitych mało ciekawych — zdaniem „Przekroju” — wiadomości. I tak m. in. zacytowano tam, że „Time” podaje takie informacje:

„W Coatesville, w stanie Passadena, William Marshall, który z powodu swej wady serca został odrzucony, jako ochotnik w Wojnie Domowej, zmarł w wieku 99 lat.”

„W New Castle, w stanie Passadena, kura należąca do Ray Walkera składa jajko co rano o godzinie 8.30, po czym zdolnie tak długo w drzwi, aż Ray Walker nie wyjdzie i nie weźmie tego jajka.”

„W Midland, w stanie Passadena, James Aschebacher ukradł samochód Ernesta Alberta; po kilku dniach, zaprosił piękną nieznaną na przejażdżkę — okazało się, że była to córka Alberta.”

W związku z powyższym otrzymaliśmy ze strony „Ogólnoamerykańskiego Związku Analfabetów” (Panamerican Union of Illiterates) następujący radiogram:

„Gentlemen! 1) Aczkolwiek jesteśmy analfabetami, to jednak posiadamy naszego radcę prawnego, który za nas pisuje listy. Proszę się więc nie dziwić, że wysyłamy do Pańców ten radiogram.

2) I aczkolwiek jesteśmy analfabetami, to jednak znamy na pamięć nazwy wszystkich stanów w państwie, nazywającym się Stany Zjednoczone Ameryki Północnej. Z łatwo zrozumiałym więc zdumieniem dowiedzieliśmy się od naszych znajomych, że zdaniem tygodnika „Przekrój”, u nas w USA istnieje stan Passadena. Wypytywaliśmy siebie na wzajem, nikt jednak z nas o takim stanie jak długo żyje nie słyszał.

Wobec tego zwróciliśmy się urzędowo (przez naszego radcę prawnego) do Departamentu Spraw Wewnętrznych St. Zj. Am. Pin. z

zapytaniem, czy przypadkiem ostatecznie nie utworzono w naszym państwie nowego stanu pod nazwą Passadena.

Departament Spraw Wewnętrznych odpowiedział uprzejmie — co nam radca prawni przeczytał — że żadnego stanu o nazwie Passadena nie utworzył i tworzyć nie ma zamiaru. Natomiast stwierdza, że w Kalifornii, niedaleko Los Angeles, istnieje tylko miasto Passadena (pisane przez jedno „s”, a nie przez dwa), które to miasto nigdy nie było stanem i nim nie będzie.

3) I aczkolwiek jesteśmy analfabetami, zwróciliśmy się w tym stanie rzeczy (przez naszego radcę prawnego) znowu do Departamentu Spraw Wewnętrznych z pytaniem, w którym stanie w takim razie leżą miejscowości: Coatesville, New Castle i Midland. Departament Spraw Wewn. odpowiedział nam uprzejmie — co nam radca prawni przeczytał — że miejscowości te wcale zresztą pokazne, leżą wszystkie w stanie Pennsylvania, z tym, że New Castle pisze się jako Newcastle, co można stwierdzić w każdym atlasie.

4) I aczkolwiek jesteśmy analfabetami, postanowiliśmy się dowiedzieć, z jakiej racji „Przekrój”

umieścił te trzy miejscowości, w nie istniejącym nigdy stanie „Passadena”. Wówczas nasz radca prawni nam wyjaśnił, że stało się to prawdopodobnie dlatego:

W Ameryce, o czym nawet my analfabeci wiemy, przy nazwie każdej miejscowości podaje się w nawiasie skrót nazwy stanu, w którym ta miejscowość leży. A więc „Time” napisał: Coatesville (Pa), Newcastle (Pa), Midland (P), co oznacza, że „Pa” należy czytać jako „Pennsylvania”.

„Przekrój” jednak widocznie uznał, że „Pa” oznacza „Passadena” i stąd ni z tego ni z owego został wynaleziony w Krakowie nowy stan w USA.

5) I aczkolwiek jesteśmy analfabetami zależy nam bardzo na tym, aby polską opinię publiczną zapewnić, że jednak w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej nie ma i nie było nigdy, oraz prawdopodobnie nie będzie żadnego stanu „Passadena”.

Yours sincerely Panamerican Union of Illiterates”.

Ze swej strony wyjaśniamy, że radiogram ten zamieszczamy jedynie w imię prawdy oraz z t. zw. obowiązku dziennikarskiego.

Nicjaki X.

Wił, spojrzal na mnie uważnie, zamyślił się na moment i podszedłszy do mnie zapytał od niechcenia:

— No co, Bodziu, pewnie zmęczony się czujesz po tych dwóch lotach? Po co masz się jeszcze trzeci raz męczyć, i tak szkopy nie latają. Lepiej ja cię zastąpię, ja jeszcze dzisiaj nie latałem, a ty sobie porządnie wypoczniysz.

Pomyślałem o czekającym na mnie złotym zegarku i o setnym losie i odparłem z wysiłkiem.

— Nie da rady. Jeszcze wytrzymam, a ty i tak możesz polecieć. Zaraz wpiszę cię na skład.

W sukurs Wandzilakowi przyszedł sam „Koi”. Tuż przed odprawą, gdy wpadł jak burza na dispersal, by jak zwykle sprawdzić, czy wszystko „gra” należycie, spojrzal na tablicę z wypisanym kredą składem pilotów i zlapał się za głowę:

— Bój się Boga, Bodziu, Czyś ty oszalał? Jak tak dalej pójdzie, to do szpitala cię trzeba będzie wysłać. Wyważ się zaraz z tego składu i pruj do domu odpoczywać. Wandzilak cię zastąpi.

Z doświadczenia wiedziałem, że w takich wypadkach nie warto było z „Konien” dyskutować, tym bardziej, że miał on niewątpliwie rację. Machnąłem więc ręką i zabierając się do wyjścia burknąłem złośliwie:

— Pełajcie się sami, nie wam z tego nie przyjdzie, najwyżej wam trochę strachu artyleria napędzi. A zapiszcie mi coś w spadku, jakby który miał nie wrócić.

W dwie godziny później dowiedziałem się, że los złotego zegarka został przesadzony właśnie w tym locie. Trzeba trafić i mojego pecha, że dywizjon napotkał całą chmurę szkopów i w wyniku gwałtownej walki pięć Focke Wulfów zestrzelonych przez naszych, przeniosło się do

marzyłem przez długie lata, wiele już miałem upatrzone u różnych zegarmistrzów warszawskich, a przed wystawą firmy „Zegrze” na Nowym Świecie wystawiałem godzinami, wpatrzony jak w tęczę w błyszczący żółtawy przedmiot.

Wiele lat od tych czasów upłynęło, wiele się w świecie zmieniło, a mój zegarek pozostał nadal w strefie marzeń. Miałem co prawda już budzik, dorobiłem się i „cykacza” na rękę, ale choć porządnie kosztował i dosyć porządnie wyglądał, złotym nie był. Nawet nie był pozłacany.

Gdy przyszła wojna i na skutek paskudnych szwindłów pewnego zwiariowanego Führera znalazłem się wraz z gromadą kolegów na kratach świata, w kraju angielskiego Króla Jegomości, moje szanse na zdobycie złotego zegarka niespodziewanie wzrosły i ze strefy marzeń przeniosły się w mniej odległą strefę pobożnych życzeń. Jeśli bowiem marzenia nigdy się nie spełniają, to pobożne życzenia tak, choć bardzo rzadko.

We wrześniu 1943 roku dywizjon myśliwski 303, słynny dywizjon z „Battle of Britain”, chluba naszego lotnictwa i ważki argument naszej kulejącej propagandy, dojechał szczęśliwie do pięknej liczby 198 zestrzelonych nieprzyjacielskich samolotów. Wysiłek był to piękny, suma poważna, trzysta trzeci wyprzedzał o kilka długości pozostałe dywizjony polskie, a jeśli mnie pamięć nie myli, jeden tylko angielski „squadron”) mógł się poszczycić wyższą cyfrą. Jasne, że każdy z członków dywizjonu pragnął tych zestrzelonych szkopów podciągnąć do liczby 200, bo nie mówiąc już o antypatiach, rewanzu

1) Dywizjon.

Słuchamy radia

Sobota, dnia 8 lutego br. 6.00 sygnał czasu i płóć poranna, 6.05 dziennik poranny, 6.20 gimnastyka poranna, 6.30 muzyka, 6.37 sygnał czasu, 7.05 muzyka, 7.15 streszczenie dziennika radiowego, 7.35 zapowiedź programu na dzień bieżący, 7.40 muzyka, 8.30 Informacja ogólnopolska, 8.40 skrytka PKC, 8.50 audycja szkolna, 9.35 koncert życzeń, 11.30 koncert reklamowy, 11.57 sygnał czasu, 12.05 audycja dla świetlic robotniczych, 12.35 pieśni, 12.55 10 minut poezji, 13.05 muzyka obywatowa, 14.00 audycja informacyjna, 14.30 scena i ekran, 14.35 muzyka popularna, 14.50 pogadanka, 15.30 słuchowisko dla dzieci, 15.40 utwory Fran. Liszta, 16.00 dziennik populonowy, 16.20 pieśni, 16.45 komentarz wydawniczy, 17.20 z życia kulturalnego, 17.25 „Przy sobocie po sobocie”, 18.30 nauka przy głosniku, 19.00 audycja dla wsi, 19.15 specjalny koncert życzeń dla świata pracy, 19.57 sygnał czasu, 20.00 dziennik wieczorny, 20.25 audycja słowno-muzyczna, 21.00 „Tragedia Florencia” — słuchowisko, 21.25 koncert współczesnej muzyki polskiej, 21.45 audycja rozrywkowa, 22.00 kwadrans przy „Popolu”, 22.15 program na jutro, 22.25 koncert orkiestry tanecznej P. R., 23.10 ogólnie wiadomości dziennika radiowego, 23.30 zapowiedź programu na dzień następnny, 23.35 melodie świąta, 23.55 streszczenie ważniejszych wiadomości dziennika radiowego, 24.00 zakończenie programu.

Pierwszy konkurs „Odrodzenia”

Tygodnik literacki „Odrodzenie” ogłosił pierwszy konkurs literacki dla czytelników na temat: Która książka dwulecia 1945 — 1946 uważam za najlepszą.

Uczestnicy konkursu winni wymienić jedną, dwie, nie więcej jednak niż trzy książki, które uważają za najwybitniejsze. 1946, które uważają za najwybitniejsze.

Pomiędzy uczestników konkursu, którzy wymienią przynajmniej jedną z trzech książek, jakie otrzymała największa ilość głosów, rozłożonych zostanie 200 książek, ogólnej wartości około 70.000 zł. Pomiędzy tych uczestników konkursu, którzy wymienią wszystkie trzy książki o maksymalnej ilości głosów, rozłożone zostaną trzy nagrody pieniężne: pierwsza — 10.000 zł, druga — 6.000 zł, trzecia — 4.000 zł.

Szczegółowe warunki zamieszczone są w ostatnich numerach „Odrodzenia”. Termin nadsyłania odpowiedzi upływa z dniem 15 lutego 1947 r.

Z czasopism

Ostatni numer „PAŃSTWA I PRAWA”, wydany w podwójnej objętości, zawiera szereg interesujących artykułów z zakresu prawa, ekonomii i polityki.

W artykule „Rewolucyjny czyn polskiego prawnictwa”, wiceminister Sprawiedliwości L. Chajni przedstawia cykl prac unifikacyjnych, których rezultatem jest ujednolicenie prawa cywilnego w Polsce. Dzieło unifikacji dokonane zostało przez obóz demokracji ludowej. Nowe prawo odpowiada najbardziej treści naszych stosunków życiowych, podkreśla suwerenność państwową i zapewnia ochronę ustroju ludowodemokratycznego. W następnym artykule pt. „Na marginesie Międzynarodowego Kongresu Prawników w Paryżu” pierwszy prezes Sądu Najwyższego Wacław Barci-

kowski kreśli szereg uwag, dotyczących projektu utworzenia stałego Międzynarodowego Trybunału Karnego.

Zagadnieniom ekonomicznym poświęcone zostały dwa artykuły. Wicedyrektor Departamentu Obrót Pieniężny w Ministerstwie Skarbu W. Konderski, omawiając rolę bankowości w naszym ustroju, polemizuje z twierdzeniem, jakoby gospodarka planowa, a w szczególności gospodarka uspołeczniona zamykała perspektywy rozwoju banków, a dr T. Molenda przedstawia dane, dotyczące dewastacji lasów w Polsce oraz polskie roszczenia z tego tytułu do Niemiec, które oblicza na 4.891.000.000 zł.

Aktualne dziś „zagadnienie praworządności” omawia prof. U. L. Stanisław Ehrlich, który wychodzi z założenia, że praworządność oznacza przestrzeganie prawa zarówno przez władze państwowe jak i poszczególnych obywateli.

W zagadnienia prawa konstytucyjnego wprowadza czytelników artykuł J. Demianczuka.

Zagadnienia cywilistyczne są przedmiotem rozważań następujących artykułów: S. Szerwidę, dyr. Departamentu w Ministerstwie Sprawiedliwości omawia nabycie własności nieruchomości w świetle prawa rzeczowego. Dr J. Marowski, wicedyrektor Departamentu w Ministerstwie Oświaty w artykule „Uwagi w sprawie prerachowywania przed wojennych wierzytelności przez sądy” omawia aktualną zawsze dla okresów powojennych kwestię w jaki sposób prerachowywać należy przedwojenne zobowiązania. Autor poddaje krytyce orzecznictwo Sądu Najwyższego, który ustalił, że zaoferowanie w 1941 r. przez dłużnika wierzycielowi na pokrycie przedwojennego długu sumy złotych cyfrowo równej sumie długu nie jest należytych wynikiem zobowiązania.

Zagadnienie przestępczości we współczesnej Polsce jest przedmiotem rozważań dra M. Muszkata, wiceprezesa Najwyższego Sądu Wojskowego.

Prokurator Sądu Okręgowego w Warszawie H. Biernacki omawia wyrok Trybunału Norymberskiego w świetle polskiego prawa karnego i zasad siusności. Autor poddał krytyce stanowisko sędziów norymberskich, a w szczególności część wyroku, dotyczącą uwolnienia Schachta, Papena i Fritschego oraz łagodny wyrok kary w stosunku do Schiracha, Raedera i Doenitza.

W części dokumentarnej zamieszczono tekst rozporządzenia Ministra Oświaty w sprawie organizacji studiów prawniczych w szkołach akademickich oraz wyjątki z wyroku norymberskiego (w opracowaniu T. Cypriana i J. Sawickiego).

Numer „Państwa i Prawa” zamyka obszerny dział orzecznictwa karnego i cywilnego, dodatek cywilistyczny oraz biuletyn informacyjny Rady Adwokackiej

Bohdan Arcet: MESSERSCHMIDT W SŁONCU

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Czy zdążą na czas?

Z Marusarzem na czele

Reprezentacja narciarska Polski w drodze do Chamonix czeka na paszporty w Katowicach

Historia meczów Polska-Węgry w szermierce

Katowice. W dniu 8 i 9 lutego br. rozegrane zostaną w Katowicach międzynarodowe zawody szermiercze Polska - Węgry.

Będzie to pierwsze oficjalne spotkanie obu reprezentacji, dotychczas bowiem Polacy spotykali się z Węgrami jedynie na olimpiadach i mistrzostwach Europy.

Pierwsze spotkanie Polska - Węgry odbyło się w ramach olimpiady w r. 1928 w Amsterdamie. Polacy walczyli z Węgrami w półfinale w szabli i w finale z wynikiem 9:1 i 9:2 dla Węgrów.

W 1930 roku na mistrzostwach Europy w Liege Węgry w finale szabli wygrali 12:4.

W 1932 roku w Los Angeles Polacy przegrali w finale 9:3.

W 1933 r. w Budapeszcie wygrali Węgry 9:7.

W 1934 roku na mistrzostwach Europy w Warszawie 9-3 dla Węgrów i wreszcie w 1936 roku w Berlinie w finale olimpijskim ulegliśmy 12:4.

W szpadzie natomiast Polacy nie spotykali się z Węgrami. We florecie kobiet jest to w ogóle pierwsze spotkanie międzynarodowe Polski.

W ekipie węgierskiej, która walczy w Katowicach wystąpią: **Hona Elek** - mistrzyni świata w 1934, 1935, 1936 r. i wicemistrzyni w 1937. **Gerevich** - mistrz świata w szabli w 1935, III. ci w 1936, mistrz Węgier 1946, **Berczelly** - wicemistrz w szabli (1937), olimpijczyk 1936, **Dunaj** - mistrz Europy w szpadzie w 1934 r. **Berszenyi** - mistrz Węgier w szpadzie w 1946.

Zawody odbędą się w sali WF i PW w Katowicach przy ul. Raciborskiej 1 w sobotę o godz. 17

w niedzielę o godz. 10 spada i o 15 floret i szabla.

Protectorat nad zawodami przejął wojewoda śląsko-dąbrowski - gen. Aleksander Zawadzki i prezydent miasta Katowic Al. Willner.

Bogaty program naszych lekkoatletów

Warszawa. Polski Związek Lekkoatletyczny ogłosił terminarz imprez lekkoatletycznych na rok 1947. Terminarz ten przedstawia się następująco:

8 i 9 lutego - mistrzostwa Zimowe Polski w Olsztynie.

13 kwietnia - Biegi na przełaj o mistrzostwo Polski kobiece i męskie - w Łodzi.

20 kwietnia - Biegi narodowe we wszystkich powiatach, z tym, że 6 najlepszych zawodników startuje następnie w biegach narodowych mających się odbyć w miastach wojewódzkich. Terminy biegów narodowych wojewódzkich, z których 10 najlepszych

Katowice. W czwartek wieczorem przybyła do Katowic narciarska reprezentacja Polski, która w piątek rano miała się udać w dalszą podróż na nieoficjalne mistrzostwa FIS w Chamonix.

W Katowicach miał narciarzy oczekiwać wysłannik z Warszawy z paszportami i dewizami. Niestety, jak to u nas zwykle bywa z wyjazdami sportowymi i tym razem for-

malności urzędowe nie zostały na czas załatwione. A pierwszy start zapowiadzany jest już na wtorek. Według projektów reprezentacja nasza przed zawodami w Chamonix startować miała w Szwajcarii, o czym oczywiście nie ma już mowy, gdyż zawody te rozpoczynają się w dniu dzisiejszym. W najlepszym razie o ile wszystko zostanie załatwione pomyślnie, zawodnicy wy-

jadą z Katowic z piątku na sobotę w noc i na miejsce do Chamonix przybędą chyba nie wcześniej jak w poniedziałek, a więc na kilkanaście godzin przed pierwszym startem. Jeżeli dodamy do tego, że podróż odbędzie się na twardych ławkach, na niektórych odcinkach drogi w śniegu, gdyż o śniegu nie ma mowy, przy pierwszych startach nie będzie można od nich wymagać efektownych wyników, zwłaszcza jeżeli chodzi o konkurencje kondycyjne.

Nad sprawą spóźnionych wyjazdów naszych ekip sportowych nie można przechodzić do porządku dziennego. Skoro już odpowiednio czynnikami decydują się na wysyłanie reprezentacji za granicę, to do obowiązku ich należy zrobić wszystko, ażeby reprezentacja wyjechała na czas, a nie, żeby zawodnicy wprost z pociągu, z wywieszonymi językami biegli na start. Ponieważ niedociągnięcia tego rodzaju powtarzają się systematycznie, a wiara za nie bynajmniej nie spada na zawodników, którzy jak w obecnym wypadku już od tygodnia oczekują na wyjazd, należałoby wreszcie użyć interwencji u odpowiednich czynników państwowych, ażeby po doświadczeniach, które już nie powtarzają i nie narażają tym samym dobrego imienia sportu polskiego za granicą na szwank.

Reprezentacja nasza udaje się do Chamonix pod wypróbę

walnym kierownictwem pułk. Artura Kasprzyka - znanego narciarza i trenera oraz mgr. Piszcza. W drugiej części zawodów przybędzie jeszcze do Chamonix członek zarządu FIS i PZS dr. Żalusk. W skład reprezentacji wchodzi: Baehle, da - Curus Andzej, Dziegie Stefan, Gasienica - Samek Mieczysław, Daniel - Krzeptowski Józef, Kozdrun Mieczysław, Kula Jan, Kwapien Tadeusz, Marusarz Stanisław, Matuszyn Józef, Pawlica Jan, Płonka Jan, Radkiewicz Jan, Skupień Stanisław, Wowkonowicz Tadeusz, Marian Woyna-Orlewicz, Marusarz Józef.

Na miejscu w Chamonix znajdują się już Wowkonowicz i Daniel - Krzeptowski, którzy jeszcze nie wrócili z emigracji i przybędą do kraju dopiero po zawodach; poza tym narciarze, którzy startowali na mistrzostwach akademickich w Davos, a to Orlewicz, Dziegie i Radkiewicz. Najstarszym członkiem reprezentacji jest Stanisław Skupień liczący lat 40, specjalista od biegów płaskich, najmłodszym - Stefan Dziegie urodzony w r. 1927. Asem autowym drużyną jest nadal Stanisław Marusarz. Chyba nie wiele powinien mu ustępować w skokach otwartych Jan Kula. Oba ci zawodnicy po długim okresie przerwy zmierzają się dopiero na skoczni w Chamonix.

Szanse naszej reprezentacji w Chamonix omówimy w jednym z następnych numerów.

Lekkoatletyczne mistrzostwa Polski

Katowice. Zimowe mistrzostwa lekkoatletyczne Polski w Olsztynie, które odbędą się w dniach 8 i 9 lutego zapowiadają się interesująco. Szereg klubów nadesłało już zgłoszenia. Najliczniej zjawiają się na starcie w Olsztynie zawodnicy Gdańska, Olsztyna, Warszawy, Krakowa i Łodzi. Z Katowic wyjechały znane sprinterki Pogoni - Hejducka oraz

Paździorówna, zgłoszone do biegu na 50 m oraz do skoku w dal.

Z Czeladzi wyjechał zawodnik GZKC Saturn: Mucha, Majcherzyk i Zadrozny.

Wszyscy zawodnicy otrzymują w Olsztynie bezpłatne kwatery i wyżywienie po cenie 250 zł od osoby.

Organizatorzy przygotowali 18 wartościowych nagród ofiarowanych przez Mazurski OZLA a ponadto PZLA przyznał dyplomy za pierwsze trzy miejsca we wszystkich konkurencjach.

Delegatem PZLA na Mistrzostwa jest dyr. Czesław Forys a do spraw kobiecych Maria Kwaśniewska. Sędzią głównym został wyznaczony dyr. Marian Sienkiewicz a starterem inż. Oldak.

Zwycięstwo bokserów czeskich BC Praga - Rapid Vaesteras 10:6

Vaesteras. (ob. wł.) Przebijająca na tournee w Szwecji czeska drużyna bokserów BC Praga, rozegrała w miejscowości Vaesteras spotkanie z tutejszą drużyną BC Rapid, wygrywając w stosunku 10:6.

W wadze muszej Wojacek odniósł zwycięstwo przez k. o. w trzecim starciu nad Abdersonem, w wadze koguciej Basta uległ na punkty w walce z Jonssonem, w wadze piórkowej Dvorak znokautował w drugiej rundzie Erkeniusa, w wadze lekkiej Vytlačil wypunktował Ericssona, w wadze półśredniej Cermak został znokautowany w drugim starciu przez Jacobssona, w wadze średniej Slavicek przegrał na punkty z Bergstroemem, w wadze pół-

ciężkiej Prihoda zwyciężył w pierwszej rundzie przez k. o. Zetterloeva oraz w ciężkiej Livanski pokonał Norstroema.

i zemście, cyfra 200 wydała się niemal dwa razy wyższa od marnych 198.

Dla podniecenia i tak już sportowym szaleem ogarniętych pilotów, ustalono na wyższych szczeblach dowodzenia, że gdy nadejdzie ten piękny dzień i dwóchsetny Niemiec spadnie sromotnie na ziemię lub utopi się w wodach Kanału angielskiego, dywizjon urządzi „party”. Zabawa miała być pierwszej klasy, w wysokim stylu, zabawa nad zabawami. Dla dalszego podniecenia pilotów dodano, że szczęśliwy zwycięzca otrzyma podarunek od dywizjonu. Podarunkiem miał być złoty zegarek na rękę!!!

Proszę sobie wyobrazić tę niewspółmierność zasługi i nagrody! Złoty zegarek na rękę za jednego głupiego szkopa, za jednego zniszczonego Messerschmitta lub Focke Wulfa, a może nawet za Fieseler Storch! Interes był wspaniały, okazja jedna na całe życie!

Sprawa interesowała mnie bardzo, tym bardziej, że w owym czasie zajmowałem szaczone stanowisko dowódcy eskadry powyższego dywizjonu. Jako zaś taki dygnitarz mogłem nie tylko wziąć udział w zawodach, ale i wybitnie powiększyć moje szanse, bowiem pilotów na operacje właśnie ja wyznaczałem i mogłem sam siebie bezkarnie wpisywać w stan służby, kiedy tylko zechciałem. Dochodził do tego jeszcze poboczny czynnik. Docierałem wtedy do równej liczby 100 lotów bojowych i koniecznie chciałem tę setkę osiągnąć, obawiając się, że mogę zostać przedtem wysłany na przymusowy odpoczynek operacyjny. Tak więc dzień po dniu latałem na wyprawy, a noc po nocy marzyłem o złotym zegarku.

Nadszedł wreszcie dzień 6 września, kiedy to zegarek przeniósł się na powrót ze strefy pobożnych życzeń w rejon marzeń, marzeń absolutnie nieosiągalnych.

Gdynia - Szczecin 83:53 pkt.

w pływaniu

Gdynia. Na pływalni Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni, odbyły się zawody pływackie między reprezentacjami Gdyni i Szczecina.

W punktacji ogólnej zwyciężyła Gdynia w stosunku 83:53.

100 m klas. wygrał Dalkiewicz w czasie 1:30,0 min.

100 m. st. dow.: 1) Marchlewski, czas 1,07 min.,

200 m. st. klas. 1) Dalkiewicz, 3:18,8.

100 m. st. grz.: 1) Marchlewski - 1:29,4,

Sztafeta 4 X 100 st. klas. 1) Gdynia 6:18,0, 2) Szczecin 6:28,5.

Sztafeta 5 X 40 mtr. st. dow.: 1) Gdynia 2:00,0 min.

60 mtr. st. dow. wygrała Teyssyre w czasie 57,1 sek.,

100 mtr. st. klas.: 1) Stachurska, - 1,47,0,

100 mtr. st. grz.: 1) Teyssyre - 1,56 4.

Sztafeta 3X60 mtr. st. zmien. 1) Szczecin - 3:08,7.

W niedzielę Śląsk - Kraków w hokeju

Katowice. W nadchodzącą niedzielę wyjeżdża do Krakowa hokejowa reprezentacja Śląska, która zmierzy się z reprezentacją Krakowa.

Drużyna śląska wystąpi w osłabionym składzie wobec wyjazdu jej czołowych zawodników na obóz treningowy do Budziejowic.

W związku z meczem Śląsk - Kraków, kluby śląskie - KKS Myslowice, Siła Giszowice oraz Polonia Bytom, obowiązane są wystąpić w sobotę po czterech zawodników do Siemianowic, gdzie o godzinie 12 odbędzie się mecz sparingowy Śląsk I - Śląsk II.

USA - Stadion Budziejowice 5:4

Budziejowice. (ob. wł.) Amatorska reprezentacja hokejowa USA rozegrała w Budziejowicach mecz z zespołem C. Stadion, zwyciężając nieznacznie w stosunku 5:4.

Piłkarze Urugwaju w Szwecji

Sztokholm (obsł. wł.). Prezydent szwedzkiej ligi piłkarskiej Ericsson, który przebywa obecnie w Ameryce Południowej, zakontraktował drużynę reprezentacyjną Urugwaju na rozegranie jednego meczu w Sztokholmie.

Mecz odbędzie się ma z końcem marca br. (K)

Bohdan Arcet: MESSERSCHMITTY W SŁOŃCU

Dzień ten spędziliśmy pracowicie, pogoda była piękna i Fighter Command!) na spółkę z Bomber Command?) i Amerykanami organizowało wyprawę po wyprawie. Już o świcie kreślił się nad St. Pol, na próżno rozglądając się za Niemcami, w parę godzin później byliśmy ponownie nad Francją, tym razem szukając guza nad portem Rouen.

Wziąwszy pod uwagę, że poprzednie dni podobnie spędziłem, nie wyda się nikomu dziwnym, że po pożywnym obiedzie w messie poczułem się lekko zmęczony i najchętniej zakończyłbym pracowity dzień popołudniową drzemką we własnym wygodnym łóżku. Służba jednak czekała, megafony już oznajmiły chrapliwie, że 303 dywizjon wzywany jest na lotnisko natychmiast, co oznaczało operację, trzeba więc było wracać do dusznego i gorącego baraku. Ciężko westchnąwszy dopilem filiżankę czarnej kawy, - podobno niezawodne lekarstwo na zmęczenie - i dosiadłem służbowego roweru, z rezygnacją pedałując po asfalcie.

Zaledwie zdążyłem rozsiaść się na połamanym krześle, moim królewskim tronie w eskadrze, dyżurny telefonista zdążył mi zakomunikować niepożądaną nowinę:

Excuse me!), sir. Jest lot po południu, start o godzinie 16.00.

Nie miałem naimniejszej inklinacji do trzeciego lotu w poszukiwaniu nieuchwytnych szkopów, byłem senny i zmęczony. Mina musiała mi się porządnie wydłużyć, bo Wandzilak siedzący dotychczas spokojnie w kącie i ospale przeglądający jakiś stare czasopismo, nagle się oży-

1) Lotnictwo myśliwskie.
2) Lotnictwo bombowe.
3) Przecież mi wybaczyć.

MEBLE GIĘTE I BIUROWE
z fabryk
Thonet-Mundus i K. Wuensche i S-ka w Radomsku
sprzedaje i przyjmuje zamówienia
CENTRALA HANDLOWA PRZEM. DRZEWNEGO DELEGATURA W RADOMSKU
ul. Limanowskiego 43, tel. 199. (PAP) 555

DYREKCJA UBEZPIECZALNI SPOŁECZNEJ W KATOWICACH
ogłasza
przetarg nieograniczony
na roboty:

murarskie, posadzkarskie, stolarskie, slusarskie, malarskie, szklarskie, urządzeń sanitarnych i centralnego ogrzewania, instalacji elektrycznej i sygnalizacyjnej, instalacji telefonicznej, remontu windy, dekarstwo-blaharskie i dezynfekcji w I Szpitalu Ubezpieczalni Społecznej w Stefanowicach Śl. przy ul. Bytomskiej 15.

Ślepe kosztorysy oraz informacje można otrzymać w Ubezpieczalni Społecznej w Katowicach przy ul. Dąbrowskiego 25 w Referacie Technicznym, pokój 97, gdzie należy składać oferty na całość lub poszczególne roboty w zalakowanych kopertach do dnia 23 lutego 1947 r. Wadium w wysokości 2% kwoty ofertowej należy składać w gotówce, papierach wartościowych względnie w wekslach zabezpieczonych.

Zastrzega się wolny wybór oferenta, oddanie robót w całości lub częściowo, ewentualne unieważnienie przetargu bez podania przyczyn i prawa żądania odszkodowania z tego powodu.
581

Ogłoszenie

Z powodu przeciążenia Zakładów Elektrycznych okręgu dolnośląskiego
wynika konieczność wprowadzenia ograniczeń w używaniu prądu elektrycznego i częściowego wyłączenia niektórych grup odbiorców.

W związku z tym, wzywa się wszystkich odbiorców energii elektrycznej, zakłady przemysłowe, biura, sklepy i mieszkania, do jak najdalej idącej oszczędności, szcze. żólnie w godzinach między 8 a 11 i między 16 a 19.

Jednocześnie zabrania się używania w powyżej podanych godzinach grzejników elektrycznych do gotowania i ogrzewania pomieszczeń (kuchenek, piecyków, wszelkiego rodzaju werników itp.).

Niestosowanie się do powyższych zarządzeń może spowodować konieczność wprowadzenia jeszcze surowszych wyłączeń i ograniczeń.

Odbiorcom nie wolno używać więcej energii elektrycznej niż zużyli w miesiącu grudnia 1946 r.

Nieprzestrzeżenie tych zarządzeń pociągnie za sobą stosowanie następujących kar:

- a) za każdą kWh zużytą w ciągu lutego i marca ponad 150 proc. zużycia w grudniu 1946 roku — 100 zł;
- b) za używanie grzejników w godzinach wyżej wymienionych — odłączenie danego odbiorcy od sieci na przeciąg dwóch miesięcy.

ZJEDNOCZENIE ENERGETYCZNE OKRĘGU DOLNOŚLĄSKIEGO

Dyrekcja Lasów Państwowych W BYTOMIU

zakupi niżej wymieniony sprzęt mierniczy:

1. Niwelator kompletny ze statywem f-mny Zeissa lub Wilda (nowoczesny, mały)
2. komplet żerdzi geodezyjnych (6 szt.) pion. przyrząd trójścienny
3. tablice logarytmiczne Jordana do pomiarów tachymetrycznych
4. planimetr bieżunowy systemu Amshera
5. komplet cyrki format p. X
6. aparat do badania kwasowości gleby
7. kopioramka (format możliwie duży)
8. skrzynka amoniakowa do wyświetlania odbitek.

Zgłoszenia kierować do Oddziału Zaopatrzenia D. L. P. Bytom, ul. Wyczółkowskiego 6. (PAP) 565

Woruki — slenniki jutowe i papier. — Taśmę jutową izolac. do owijania rur. — Płachty nieprzemakalne na wozy. — Pokrowce wentowe na samochody ciężarowe. — Ubrania robocze brezentowe ochronne. — Fa-chy robocze brezentowe. — Rekwizyty bre-zentowe ochronne. — Derki na konie, oraz wszelkie inne wyroby jutowe i brezentowe
poleca:

Poznańska Fabryka Worków
WYROBÓW JUTOWYCH I BREZENTOWYCH. Póznaf, ul. Przemysłowa Nr. 33. Tel. 18-45. 580

Firma „RADIOFON” Katowice
ul. 3 Maja 23
(w podwórzu) tel. 521-11
poleca:
lampy radiowe w dużym wyborze, odbiorniki (z roczną gwarancją) części radiowe (elektrolity, opory, skale, żaróweczki)
FACHOWA OBSŁUGA — CENY NISKIE

PAŃSTW. NIERUCHOMOŚCI ZIEMSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU ROLNEGO W OKOCIMIU — przyjmą
kilku uczniów
na praktykę piwowarską.
Wymagane: mała matura lub ukończone licetum, wiek 18 — 21 lat.
Praktyka jest płatna, trwa 3 lata. Podania z życzyrjami i odpisami świadectw szkolnych należy kierować bezpośrednio pod adresem przedsiębiorstwa. (PAP) 536

Stacja Instytut Rzemieślniczo-Przemysłowy w Katowicach
przyjmie zaraz
1 inż. mechanika lub elektryka
2 nauczycieli
przedmiotów pomocniczych j. polskiego, korespondencji, rachunków, księ-gowości, kalkulacji, ustawoznawstwa
1 księgowego
Osoby, wymienione pod 1 i 2, będą przyjęte na etat państwowy i otrzymają ponadto dodatek służbowy Śl. Instytutu Rzem.-Przem. Pisemne oferty wraz z odpisami świadectw składać należy w sekretariacie Śl. Instytutu Rzemieślniczo-Przemysłowego w Katowicach, ul. Krasińskiego 8, pokój 68 (gmach Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych).
DYREKCJA
582

Krapkowickie Zakłady Papiernicze z siedzibą w Kaletach - Górny Śląsk
ogłaszają
przetarg
na demontaż, transport i ponowny montaż 2 kotłów parowych sekc. wod.-norurkowych na 14 atm. o pow. ogrz. po 300 m², wyrobu fabr. Fitzner Gampert. Kotły znajdują się na terenie Elektrowni Miejskich Zakładów Komunikacyjnych w Warszawie i mają być przewiezione i ustawione w si-
lowni Fabryki Celulozy i Papieru w Krapkowicach, koło Opola.
Bliższych informacji co do warunków wykonania prac udziela Wydział Techniczny Krapk. Zakładów Papierniczych w Kaletach w godzinach od 9 — 13.
Oferty należy składać w wym. wyżej Wydziale Technicznym do dnia 28. 2. br.
Otwarcie ofert nastąpi w dn. 1. 3. br. Zastrzega się wolny wybór oferenta bez względu na wysokość ceny lub unieważnienie przetargu bez podania przyczyn i prawa roszczenia do jakichkolwiek odszkodowań.
(PAP) 572

Centrala Skór Surowych
Oddz. Wojew. w Katowicach, Warszawska 19
kupuje
Skórki
królików, zajęcy, piżmaków, lisów rudych, wydr, kun, tchórzy i innych zwierząt futerkowych oraz kóz i baranów, sarn i jeleni.
Płaci aktualne ceny wolnorynkowe
Agentury Powiatowe w każdym powiatowym mieście. Punkt skupu przy każdej rzeźni! Właściwa i fachowa ocena!
(PAP) 453

Centrala Zbytu Samochodów PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTWOWE
Punkt Zbytu we Wrocławiu, Kościuszki 124 tel. nr. 423 — ogłasza
wysprzedaż różnych samochodów
z demobilu we Wrocławiu na placu przy ul. Lotniczej (końcowy przystanek tramwaju nr. 3), która trwać będzie do dnia 19 lutego br.
Dla upoważnionych nabywców, tj. Instytucji i Przedsiębiorstw Państwowych, Samorządowych, Partii Politycznych, Związków Zawodowych oraz Związków Celowych za zgodą władzy zwierzchniej, uprawnień udziela Wojewódzki Urząd, Wydział Motoryzacji przy ul. Hetmana nr. 7.
Po zakończeniu wysprzedaży upoważnionym nabywcom nastąpi przetarg nieograniczony.
578

NOWOCZESNA BUCHALTERIA PRZEBITKOWA „CZAS”
przystosowana do „Jednolitego Planu Kont”
Udzielamy porad w sprawach „Jednolitego Planu Kont” i buchalterii przebitkowej.
Adres: Powiernicza Spółdzielnia Pracy „KSIĘGOWY”, Warszawa Mokotowska 61, m. 4, tel. 8-64-84. 562

CELOFAN
bezbarny 1 kg 720 zł, kolorowy 1 kg 880 zł. (żółty, nieb., czerw. pomarańcz., lila). Dostarczamy również za pobraniem. „Omnia”, Gliwice, ul. Matejki 8. 574

Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie
zakupi dla taboru konnego:
2 wozy robocze, 2 platformy, 4 pary lejców, 8 szt. uzd wyjazdowych, 8 szt. chomąt z poduszkami, 8 szt. nagrzbielników oraz 8 szt. podpinków.
Oferty prosimy składać do Wydziału Zakupu P. F. Z. A. w Chorzowie. (PAP) 570

Państw. Zakłady Wodociągowe na G. Śląsku
poszukują do przeprowadzenia badań wody w laboratorium chemiczno-bakteriologicznym Stacji Wodociągowej w Maczkach, pow. Będzin
chemika-silę fachową
z ukończonymi wyższymi studiami i ponadto do Biura Dyrekcji w Katowicach w związku z pracami rozbudowy wodociągów:
1 inżyniera budowlanego z zakresu budowy wodociągów
2 techników budowlanych z zakresu budowy wodociągów
2 buchalterów
1 registratora wzgl. kierownika oddziału ogólnoadministracyjnego
2 maszynistów ze znajomością stenografii.
Warunki wynagrodzenia według umowy. Oferty prosimy składać pod adresem: Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku w Katowicach, ul. Gen. Zajączka 18. (PAP) 571

Poważna Państwowa Instytucja Handlowa na Dolnym Śląsku — poszukuje
Chemika-Drogerzysty
Referencje wymagane.
Oferty do „Czytelnika” Katowice pod nr. „559”

GUMA
w odpadkach i na metry w różnych kolorach kupuje stale: **Nieck, Nowa Wieś, ul. 1. Maja 125. (576)**

Dyrekcja Spółki Brackiej w Tarnowskich Górach ulica Bytomska 2-8
ogłasza
PRZETARG
na wykonanie robót malarskich i lakierniczych w lecznicy brackiej w Piekarach Śl.
Podkladek ofertowych i wyjaśnień udziela Wydział Techniczny Dyrekcji Spółki Brackiej.
Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na roboty malarskie i lakiernicze w Piekarach” należy składać pod adresem Wydziału Technicznego do dnia 12. II. 1947 r. godz. 9.
Otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godz. 10.
Do oferty należy dołączyć kwit na wpłacenie do Kom. Kasy Oszczędności w Tarnowskich Górach wadium w wysokości 1% oferowanej kwoty.
Termin rozpoczęcia robót: natychmiast, termin ukończenia: 4 miesiące po podpisaniu umowy.
Dyrekcja Spółki Brackiej zastrzega sobie prawo wolnego wyboru między oferentami, prawo podziału robót pomiędzy oferentów jako też unieważnienia przetargu.
DYREKCJA SPÓŁKI BRACKIEJ
586

CENTRALA ZBYTU P. Z. P. C. w Zabrze, ul. Wolności 293
sprzedaje na zasadach przetargu publicznego
niżej wymienione samochody:
1. samochód osobowy marki „Tatra” (wrak)
2. „ „ „ „ „Opel Olympia”
3. „ „ „ „ „B. M. W.”
4. „ „ „ „ „Opel” (wrak)
5. „ „ „ „ „Tempo”
6. „ „ „ „ „Hanomag Diesel”
7. „ „ „ „ „Flat”
8. motocykl z przyczepką „D 250 ccm”
Przetarg odbędzie się w dniu 12 lutego 47 r. o godz. 10 w biurach C. Z.
Samochody do obejrzenia każdego dnia w godzinach Centrali Zbytu przy ul. Pawła Małnu-
1.
DYREKCJA C. Z.
568

ZARZĄD MIEJSKI MIASTA GLIWIC Gliwice, dnia 28 stycznia 47
Wydział Ogólny
Zarząd Miejski miasta Gliwic
ogłasza:
przetarg nieograniczony
na wykonanie remontu oraz robót budowlanych w poszczególnych budynkach Szpitala Miejskiego w Gliwicach, ul. Kościuszki Nr. 29, a w szczególności robót: murarskich, dekarstwo-blaharskich, stolarskich, slusarskich, zdunskich, malarskich, szklarskich oraz instalacyjno-elektrycznych i sanitarnych — oraz na remont centralnego ogrzewania i urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych w budynku Szkoły Nr. 11 w Gliwicach, ul. Pocztowa 31.
Informacje oraz ślepe kosztorysy w cenie po 100 zł za sztukę otrzymać ożna w Wydziale Technicznym, Gliwice, ul. Zwycięstwa 28, pokój Nr. 203.
Oferty w zalakowanych kopertach z napisem: 1. „Remont budowlany Szpitala Miejskiego” oraz 2. „Remont centralnego ogrzewania i urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych w Szkole Nr. 11 w Gliwicach” składać należy w powyższym Wydziale do dnia 14 lutego 1947 r.
Otwarcie ofert nastąpi dnia 14 lutego br. o godz. 11 przed poł.
Do oferty dostarczyć należy dowód wpłaconego wadium w Kasie Zarządu Miejskiego w wysokości 1% od sumy oferowanej.
Zastrzega się wolny wybór oferenta, unieważnienie częściowe lub całkowite przetargu bez podania przyczyn i prawa roszczenia do jakichkolwiek odszkodowań.
Za Prezydenta Miasta:
inż. Kolański, Wiceprezydent
PAP) 583

